Naslov:
Ramous, Osvaldo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Osvaldo Ramous (Rijeka, 28.05.1905. – Rijeka, 02.03.1981.), talijanski pjesnik i kulturni djelatnik.
Radio kao stalni redatelj, potom direktor Talijanske drame i zamjenik intendanta riječkoga kazališta. Prve pjesme objavio je (1923.) u riječkom časopisu Delta. Od rane, slikovite i zvučne poezije u duhu G. D'Annunzija (U tršćaku – Nel canneto, 1938.), krenuo je prema intimnijemu, suzdržanijem i meditativnijem izrazu. Uz poeziju (Biljni plač – Pianto vegetale, 1957.; Medejino buđenje – Risveglio di Medea, 1967., i dr.), autor je i pripovijedaka, novinskih kritika, prijevoda, radiodrama, te dvaju romana, od kojih je objavljen samo jedan, Galebovi na krovu (1951.) na hrvatskom portugalskom jeziku.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1905-1981 g.

Funkcije:
Pjesnik i kulturni djelatnik.

VIAF osoba:
175977675

Naslov:
Jadran-Galenski Laboratorij d.d.

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Djelatnosti:
Proizvodnja farmaceutskih pripravaka

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
dioničko društvo

Vrijeme djelovanja:
1991 g.

Naslov:
Gradsko kazalište lutaka Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Rijeka

Povijest:
Tijekom tridesetih godina prošloga stoljeća u zapadnom talijanskom dijelu grada Rijeke – Fiume postojao je ustaljeni lutkarski ansambl, a program se odvijao na talijanskom jeziku. U istočnom dijelu grada, zvanom Sušak, lutkarsko kazalište povremeno održava predstave na hrvatskom jeziku.

Tek je 1960. godine utemeljeno lutkarsko kazalište „Domino“ kao jedno od pet profesionalnih lutkarskih kazališta u Hrvatskoj, a od 1961. djeluje u današnjem prostoru.

Godine 1993. kazalište je preimenovano u Gradsko kazalište lutaka Rijeka. Od 1996. u obnovljenoj zgradi sa 180 sjedala svakodnevno se održavaju predstave iz domaće i svjetske književne baštine za predškolsku i školsku djecu. GKL Rijeka ne gaji određenu lutkarsku tehniku, nego svaki novi naslov određuje prikladni lutkarski izraz. Stoga njeguje predstave s paravanom i uživo, kombiniranim tehnikama, u maniri „teatro di figure“, maski, glumačkog pjevanja u mjuziklu, „bunraku“, „javajke“, marionete ruske tradicije i slično.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Bornemissa, Vladimir

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Vladimir Bornemissa (Donja Stubica, 25.11.1886. - Crikvenica, 17.02.1968.), novinar i političar.
Nakon završene pučke škole u Sisku gimnaziju pohađa u Zagrebu do 1903. kada je izbačen zbog sudjelovanja u pokretanju omladinskog socijalističkog lista Nova snaga i sudjelovanju u antikhuenovskim demonstracijama zajedno s Jankom Polićem Kamovom i Stjepanom Radićem. Od 1903. surađuje u socijalističkom tjedniku Crvena zastava (Budimpešta). Gimnaziju nastavlja u Srijemskim Karlovcima, a u Baselu završava Višu trgovačku školu. U Beogradu se kreće u krugu srpskih socijaldemokrata. Pod sumnjom da je špijun prvi je put zatvoren u Pirotu, a potom u Beogradu. Iz Glavnjače je pušten zauzimanjem A.G. Matoša. God. 1906. sudjeluje na sastanku anarhista u Amsterdamu. Pripada njihovoj anarhosindikalističkoj struji. God. 1903–12. surađuje u socijaldemokratskim tjednicima i dnevnicima te ulazi u uredništvo "Napreda" (Zagreb). Označen kao vođa atentata na bana komesara S. Cuvaja 1912. (Jukićev atentat), bježi pred policijskom potragom u Milano, gdje o prilikama u Hrvatskoj piše u socijalističkom listu "Avanti", potom odlazi u Zürich, gdje upoznaje V.I. Lenjina a druguje s R. Albertom i F. Plattenom, pa u SAD (Chicago), gdje uređuje hrvatske iseljeničke novine "Radnička straža" i "Sloboda". Iz SAD djeluje kao i dopisnik zagrebačkoga socijaldemokratskog dnevnika "Slobodna riječ", a u njemu surađuje sve do 1931. Godine 1914. vraća se u Zagreb, zatim je mobiliziran, ranjen i interniran u Komarnu. U jesen 1918. dolazi u Zagreb i priključuje se radničkom pokretu. Sudjeluje u pripremama Beogradskog kongresa 1919., na kojemu je supotpisnik tzv. Manifesta opozicije od 29. ožujka protiv tzv. ministerijalaca V. Koraća i V. Bukšega. God 1919. bio je delegat Prve mjesne konferencije zagrebačke organizacije SRPJ(k) i zastupnik dalmatinskih sindikata na glavnoj godišnjoj skupštini ORS-a. Sekretar je Pokrajinskoga radničkog sindikalnog vijeća SRPJ(k) za Hrvatsku i Slavoniju. Jedan je od osnivača Partijske škole u Zagrebu. Suradnik je partijskog lista "Istina" odn. Nova istina, te urednik od broja 78, kada su ga uzurpirali centrumaši. Na II. kongresu KPJ 1920. u Vukovaru zastupao je centrumašku liniju. Poslije je prišao Orjuni. Do 1941. novinar je Novosti. Više članaka o pitanjima radničkog pokreta i drugim temama objelodanio je u periodicima Hrvatska njiva i Jugoslavenska njiva, Pravda, Istina, Nova istina, Željezničar, Crveni kalendar, Rad, Pobeda, Zagrebačka orjuna, Novosti, Radnički glasnik. Potpisuje se i pseudonimom Stolniković. Uređivao je Živežarski radnik i Radnički glasnik. Nakon rata živio u Rijeci.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Donja Stubica (DONJA STUBICA)

Sisak (SISAK)

Srijemski Karlovci

Beograd

Milano (Italija)

Zürich

Chicago (Illinois)

Rijeka (RIJEKA)

Basel

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1886-1968 g.

Ustroj osobe:
Roditelji: Anna i Franjo Bornemissa, žena: Ilonka rođ. Molnar, djeca:
Vladimir Viktor i Edita.

Funkcije:
Novinar i političar.

VIAF osoba:
305517502

Naslov:
Nadarević, Mustafa

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Mustafa Nadarević (Banja Luka, 02.05.1943. - Zagreb, 22.11.2020.), hrvatski glumac i kazališni redatelj.
Za II. svjetskog rata njegova se obitelj preselila u Zagreb, gdje je djelomice polazio osnovnu školu, a potom u Bosanski Novi; gimnaziju je završio u Rijeci, gdje je počeo glumiti u Kazališnoj grupi Viktora Cara Emina. U Zagrebu je 1967. diplomirao glumu na Akademiji za kazališnu umjetnost (danas Akademija dramske umjetnosti). Pozornost kritike privukao je prvim ulogama, kao Bogdan Plavljanin u Hvarkinji (1966.) Martina Benetovića na Akademskoj sceni (1973. ponovljena u koprodukciji HNK-a u Zagrebu i Narodnoga kazališta u Zadru) te naslovnom ulogom u Robinu Hoodu (1968.) Wande Żółkiewske u Zagrebačkom kazalištu mladih, gdje je 1968. postao član ansambla. Od 1969. do umirovljenja 2012. bio je član ansambla HNK-a u Zagrebu, od 2006. u statusu nacionalnoga prvaka. Ostvario je više od 150 uloga; u ranome razdoblju glumačke karijere, do početka 1980-ih, mahom nastupa u ulogama srednjeg značaja (npr. Tenor u Putu u raj Miroslava Krleže, 1973.; Lorenzo de' Medici u Lorenzacciou Alfreda de Musseta, 1975.; Imotski kadija u Hasanaginici Milana Ogrizovića, 1976.). Početkom 1980-ih, nagrađenom ulogom Pometa u antologijskoj postavi Dunda Maroja (1981.) Marina Držića u režiji Ivice Kunčevića u zagrebačkom HNK-u i televizijskom ulogom Inženjera Duje u igranoj seriji Velo misto (Joakim Marušić, 1980-81.), postiže velik ugled i ulazi u fazu glumačke zrelosti.
Za ulogu u antologijskom filmu Antuna Vrdoljaka Glembajevi 1988. (i istoimena TV serija, 1990.), primio je Zlatnu arenu za glavnu mušku ulogu na festivalu u Puli. Od sredine 1980-ih u matičnome HNK-u tumačio je mahom glavne uloge. Glumio je i u Gradskom dramskom kazalištu "Gavella", u Satiričkom kazalištu Kerempuh, HNK-u u Splitu te na Dubrovačkim ljetnim igrama i Splitskom ljetu, a režirao je i u kazalištima u Puli i u BiH (Tuzla, Sarajevo). U jugoslavenskom razdoblju na filmu se još ističe ulogama u filmovima Miris dunja (Mirza Idrizović, 1982.), Mala pljačka vlaka (Dejan Šorak, 1984.), Gluvi barut (Bahrudin Bato Čengić, 1990.), te osobito Otac na službenom putu (Emir Kusturica, 1985.) i Već viđeno (Goran Marković, 1987.). Potom se najviše ističe ulogama očinskih, patrijarhalnih i staračkih, često gubitničkih ili melankoličnih figura, u hrvatskim, bosanskohercegovačkim i srpskim filmovima (Isprani, Zrinko Ogresta, 1995., Zlatna arena za sporednu mušku ulogu; Savršeni krug, Ademir Kenović, 1996.; Prezimiti u Riu, Davor Žmegač, 2002.; Kod amidže Idriza, Pjer Žalica, 2004.). Zapažen je i u televizijskim serijama Nikola Tesla (Eduard Galić, 1977.), Nepokoreni grad (u devet epizoda u režiji E. Galića, Stipe Delića i Zorana Tadića, 1982.), Kiklop (A. Vrdoljak, 1983., i istoimeni film, 1982.), Putovanje u Vučjak (E. Galić, 1986–87., i film Horvatov izbor, 1985.), Tuđinac (E. Galić, 1992.) i Duga mračna noć (A. Vrdoljak, 2005., i istoimeni film, 2004.). Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo 2016. godine.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1943-2020 g.

Funkcije:
Glumac.

VIAF osoba:
95099150

Naslov:
Perlić, Zlata

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Zlata Perlić (Karlovac, 1929. – Rijeka, 2022.), hrvatska glumica.
U Rijeku je prvi put stigla 22. svibnja 1950. godine prigodom gostovanja Gradskoga kazališta iz Karlovca s predstavom Inspektor se vratio J B. Priestleyja. Četiri godine kasnije postala je članicom Hrvatske drame HNK Ivana pl. Zajca, kojemu ostaje vjerna sve do umirovljenja. Na riječkoj je pozornici provela gotovo cijeli svoj stvaralački vijek.
Prva je njezina riječka uloga bila Desdemona u Shakespeareovu Othellu s velikanom hrvatskoga glumišta Veljkom Maričićem u naslovnoj ulozi. Tako je otvoren niz od stotinjak impresivnih kreacija koje je umjetnica ostvarila u riječkoj Taliji.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1929-2022 g.

Funkcije:
Glumica.

Naslov:
Gerner, Eliza

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Eliza Gerner (30.08.1920. – 11.08.2013.), hrvatska glumica. Diplomirala (1942.) i doktorirala (1943.) na Ekonomskom fakultetu u Budimpešti. Glumi se isprva posvetila amaterski, a zatim i profesionalno, u Somboru (1947–48.), kao Eliza (G. B. Shaw, Pygmalion) i Laura (M. Krleža, U agoniji). Godine 1948. došla je u Zagreb, gdje je pohađala Dramski studio HNK-a, zakratko djelovala u Rijeci (1949–50.), a 1950–82. bila je članica HNK-a u Zagrebu. Osim u kazalištu glumila je i na filmu te u televizijskim dramama. Autorica je memoarskih knjiga Osvrnuh se sjetno (1988.), Oproštaj s Gvozdom (1993.), Oteto zaboravu (1995.), U sjeni stoljeća koje odlazi (1999.), Kazalište kao sudbina (2001.), Tito Strozzi: svjetla i sjene jednoga glumačkog puta (2004.).

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1920-2013 g.

Funkcije:
Glumica.

VIAF osoba:
79101004

Naslov:
Muzej grada Rijeke

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Rijeka

Djelatnosti:
Djelatnosti muzeja

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Klinički bolnički centar Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
Povijest KBC-a Rijeka kompleksna je i sastoji se od nekoliko etapa te se proteže kroz tri države (Kraljevina Italija 1923.-1943./1945., NRJ/FNRJ/SFRJ 1945./1947.-1991. i Republika Hrvatska od 1990. do danas). Bolnički kompleks nastaje od četiri socijalno-obrazovno-medicinsko-bolničke institucije koje su danas u 21. stoljeću objedinjene u jednu. To su sljedeće institucije:

• Opća javna bolnica Sušak – povijesni razvoj ove ustanove započinje 1927. godine. Do 1936. godine ova bolnička institucija nosi to ime. Od 1936. do 1945. godine nosi ime Bolnica kralja Aleksandra. Od 1945. do 1961. godine nosi naziv Opća bolnica „Sušak" - Rijeka. Ponovna promjena naziva dogodila se 1961. godine, kada dobiva ime Opća bolnica „Dr. Zdravko Kučić". Taj naziv bolnica zadržava do 1981. godine. Godine 1981./1982. bolnica mijenja ime u Bolnički centar Rijeka, a od 1984. godine nosi naziv Klinički bolnički centar Rijeka.

• Ospedale civico di Fiume / Riječka bolnica – njezini počeci sežu u doba Austro-Ugarske, kada je izgrađena stara bolnička zgrada. Dolaskom Italije oko nje se grade nove zgrade. Taj naziv nosi sve do 1945./1947. godine, kada mijenja ime u Opća bolnica Rijeka. Pod tim imenom djeluje do 1954. godine, kada mijenja naziv u Opća bolnica „Dr. Zdravko Kučić". U procesu koji je trajao do 1964. godine pripojena joj je Opća bolnica „Sušak" - Rijeka. Godine 1982. ova centralizirana institucija mijenja ime u Bolnički centar Rijeka, a od 1984. godine nosi naziv Klinički bolnički centar Rijeka. U procesu centralizacije pripojene su joj i Dječja bolnica Kantrida - Rijeka (danas Dječja bolnica Kantrida) te bolnice u Ičićima i Kraljevici, koje su u sastavu KBC-a bile od 1982. do 1992. godine, kada su ugašene i zatvorene.

• Bolnica za TBC kostiju - Kantrida - Rijeka – o počecima ove bolničke institucije manje se zna. Podatci koje imamo odnose se na razdoblje nakon Drugoga svjetskog rata. U razdoblju od 1947. do 1949. godine spaja se s ustanovom Colonia Marina u Dječju bolnicu Kantrida - Rijeka. Podatke o tome daje prepiska o popisivanju i podjeli imovine koju je započeo Narodni odbor grada Rijeke (Narodni odbor općine Stari grad - Rijeka) i Ministarstvo narodnog zdravlja Narodne Republike Hrvatske. Spor se odnosio i na pitanje tko će nadzirati rad i upravljati novom institucijom u nastajanju. Prije fuzije ovih dviju ustanova spojene su i uprave ostalih bolničkih institucija na području Narodnog kotara Rijeka (druga polovica 1948. godine). Konačnu odluku donijelo je tijelo koje je za to pitanje osnovalo Ministarstvo narodnog zdravlja u Zagrebu na čelu s Dinkom Kozulicom (4.-6. mjesec 1948. godine). Nadzor nad radom, nabavu i djelomično pravo upravljanja nad Dječjom bolnicom Kantrida - Rijeka dobio je Zdravstveno-socijalni odjel Ministarstva narodnog zdravlja u Rijeci s pročelnikom Viktorom Finderleom, jer se radilo o bolesnoj i „odgojno zapuštenoj" odnosno napuštenoj djeci (djeca iz Colonia Marina). Nakon pripajanja Dječje bolnice centraliziranoj ustanovi Opća bolnica „Dr. Zdravko Kučić" upravna struktura izgledala je ovako (1947.-1949.): 1. nadzorno tijelo – Zdravstveno-socijalni odjel Ministarstva narodnog zdravlja u Rijeci i pročelnik Viktor Finderle; 2. direktor dr. Zdravko Kučić; 3. sanitarna uprava – dr. Ellers Aleksandra; 4. administrativna uprava – Manjgotić Cecilija. Nakon 1961. godine bolnička ustanova mijenja naziv u Dječja bolnica Kantrida, koji zadržava do danas.

• Colonia Marina / Morska kolonija – osnovana je 1923. godine i smještena u „Villa Italia". Osnivačica kolonije bila je supruga riječkog up-

ravitelja („gradonačelnika“) Margerita Giardino. U početku je to bila privatna ustanova u koju su tijekom ljeta smještana napuštena odnosno „socijalno zapuštena“ djeca (otuda naziv Morska kolonija) s različitim bolestima (tuberkuloza, rak i dr.). Ustanova je primala i dječake i djevojčice. Nakon duljeg djelovanja, proglasom kralja Vittorija Emanuela III postaje državna institucija (do 1933. godine) s oko 260 djece u svojoj skrbi. Za prvu upraviteljicu postavljena je osnivačica Margerita Giardino. Primala je djecu od 3. do 12. godine života, a kasnije su osnovane i jaslice i dječji vrtić (za djecu od 1. do 3. godine života). Djeca su tijekom boravka imala praktičan rad i svakodnevne aktivnosti (djevojčice obuku iz šivanja i kućanskih poslova, a dječaci rad na gospodarstvu i druge praktične vještine), ali i školsko (osnovno i djelomično srednjoškolsko) obrazovanje. Do 1933. godine, prema dostupnim podatcima, oko 33 djece dobilo je stipendiju za daljnje školovanje nakon napuštanja kolonije. Prema dostupnim podatcima moguće je da je ustanova imala i vlastito gospodarstvo na kojem se proizvodila hrana i provodila obuka u praktičnim životnim vještinama (podatci iz postupka popisa i podjele imovine prilikom spajanja u Dječju bolnicu Kantrida - Rijeka 1947.-1949. godine). Nakon Drugoga svjetskog rata i procesa centralizacije, pa sve do utemeljenja Dječje bolnice Kantrida, povećavao se broj kreveta za smještaj bolesne djece (s 255 na 300 do 1961. godine). Duh ove institucije zadržao se do danas kroz obrazovnu funkciju koja se provodi uz pomoć Osnovne škole Kantrida za djecu na bolničkom liječenju.

Proces spajanja svih navedenih institucija u jednu započeo je nakon završetka Drugoga svjetskog rata spajanjem Bolnice za TBC kostiju - Kantrida - Rijeka i Morske kolonije. Drugo spajanje odnosilo se na objedinjavanje uprava bolničkih institucija. Oba procesa započela su 1947. i trajala do 1949. godine. Tada je Narodni kotar Rijeka imao zasebnu bolnicu za djecu (s organiziranom nastavom za bolesnu djecu) i centralizirani bolnički sustav za odrasle. Sljedeći korak bilo je spajanje svih bolničkih institucija u Opću bolnicu „Dr. Zdravko Kučić“ (odluka N.O.K.-a Rijeka od 21.12.1961. godine). Time je uspostavljena centralizirana bolnička mreža. Službeni dio (upis u evidenciju pri Okružnom privrednom sudu u Rijeci) dovršen je 1964. godine. Taj naziv institucija zadržava do 1981./1982. godine, kada mijenja ime u Bolnički centar Rijeka, a od 1984. godine nosi današnji naziv Klinički bolnički centar Rijeka.

Danas djeluje na više lokacija na području Grada Rijeke, od kojih su osnovne (od osnivanja):
• Sušak
• Rijeka (više lokacija)
• Dječja bolnica Kantrida.

Djelatnosti:
Djelatnosti bolnica

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Javni bilježnik Vera Lovrović Lečić (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Malić-Ramous, Nevenka

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Nevenka Malić-Ramous (Imotski, 15.08.1899. – Rijeka, 23.11.1993.), nastavnica hrvatskog, francuskog, talijanski i engleskog.
Rođena je u Imotskom od majke Ilde rođ. Šoić-Mirilović (Imotski, 1874. – Sušak, 1946.) i oca Klonimira Malića, općinskog službenika (Makarska,1863. – Sušak,1927.). Obitelj dolazi na Sušak iz Imotskog odnosno Omiša 1906. godine. Pohađala V-VIII. razreda Više djevojačke škole na Sušaku od 1909. do 1913. godine, a od 1913. do 1918. godine Privremeni viši ženski licej u Sušaku. Po maturi radi kao učiteljica u Berku 1918./19. godine. Od 1921. do 1926. godine službuje kao učiteljica u Bokšiću, Petrovaradinu, Makarskoj, Supetru na Braču i Kraljevici. Od 1926. do 1928. godine polazi Višu pedagošku školu u Zagrebu te 1929. godine stječe diplomu za nastavnicu građanske škole iz hrvatskog jezika, povijesti, francuskog i talijanskog jezika. Od 1928. do 1936. godine službuje u Hreljinu, Slavonskom Brodu, Subotici, a od 1936. do 1944. godine na Sušaku. Sudjelovala u antifašističkom pokretu, od studenog 1944. do kraja rata pročelnica prosvjete Okružnog NOO-a za Hrvatsko primorje. Neposredno poslije rata od svibnja do kraja 1945. godine referentica je za narodno prosvjećivanje GNO-a Rijeka, do listopada 1946. profesorica na sušačkoj gimnaziji, a od listopada 1946. do lipnja 1947. godine u Okružnom NO-u primorsko-goranskom kao referent u kulturno-umjetničkom odsjeku. Potom u Pionirskom kazalištu u Rijeci radi kao nastavnica prosvjetno-naučne struke, a od 1949. kao upraviteljica. Od 50-ih godina do mirovine radi kao srednjoškolska profesorica. Od 1951. godine druga supruga riječkog književnika Osvalda Ramousa, posvećena njegovom radu po vlastitim riječima kao njegova privatna tajnica. Sestra Milivoja-Mirze Abdurrahmana Malića, istaknutog jugoslavenskog orijentalista između dva svjetska rata, čiju je rukopisnu ostavštinu predala 1966. godine Gazi Husrev-begovoj biblioteci u Sarajevu.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1899-1993 g.

Funkcije:
Profesorica stranih jezika, upraviteljica Pionirskog kazališta u Rijeci, esperantistica, prevoditeljica (prevela s talijanskog dramu O. Ramousa, Edizione straordinaria/Posebno izdanje, Rijeka 1951), supruga i suradnica Osvalda Ramousa (Rijeka, 1905. – Rijeka, 1981.), novinara, urednika, književnika, upravitelja i redatelja Talijanske drame riječkog kazališta.

VIAF osoba:
305526466

Naslov:
Rošić, Đuro

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Đuro Rošić (26.01.1897. - 13.07.1986.), hrvatski kazališni kritičar i glumac. Trogodišnju glumačku školu završio 1922. u Zagrebu, gdje je jednu sezonu glumio u HNK-u nastupajući u manjim ulogama. Diplomirao (1925.) i doktorirao (1930.) na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Bio je prvi intendant riječkoga HNK-a (1944–47. i 1951–53.) te profesor na Višoj pomorskoj školi u Rijeci. Umro je u Rijeci 1986. godine.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1897-1986 g.

Funkcije:
Doktorirao na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Radio kao sudac u Ogulinu, Sušaku i Kastvu. Voditelj Hrvatskog kazališnog društva u Sušaku prije Drugog svjetskog rata. Nakon rata ponovo radi na sudu u Sušaku. U siječnju 1946. imenovan prvim intendantom Narodnog kazališta u Rijeci. Bio je intendant kazališta tijekom prve sezone 1946. - 1947. i u sezoni 1951. - 1952. Od 1953. godine predaje na Višoj pomorskoj školi u Rijeci do umirovljenja 1963. godine. Bio je član Matice hrvatske u Rijeci i dugogodišnji kazališni kritičar. Autor je knjige "Iz gledališta".

Naslov:
Javni bilježnik Zoran Vrsalović (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Vrijeme djelovanja:
2006 g.

Naslov:
Figatner, Aurel

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Aurel Figatner (Zagreb, 1870. - Sušak, 25.04.1936.), pravnik.
Kao srednjoškolac preselio iz Zagreba u Rijeku, gdje je završio gimnaziju. Pravo doktorirao u Beču. Od 1896. u Rijeci se bavio odvjetništvom. Kada je Rijeka početkom 1919. godine došla pod vlast talijanskog Narodnog vijeća (Consiglio nazionale), odbio položiti prisegu Vijeću pa je brisan s odvjetničke liste i izgnan iz grada. Godine 1925. nastavio odvjetničku karijeru u Sušaku.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Sušak

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1870-1936 g.

Funkcije:
Sudjelovao u rješavanju pitanja teritorijalne pripadnosti Rijeke i njezina razgraničenja sa Sušakom u pregovorima delegacija Italije i Jugoslavije u Santa Margheriti, Veneciji i Firenci. Zahvaljujući opsežnom i dobro obra-
složenom memorandumu upućenom predsjedniku vlade Nikoli Pašiću (kojeg je kasnije prihvatila i vlada i jugoslavenska delegacija) Figatner je u pregovorima s Talijanima pomogao Sušaku vratiti operativnu obalu luke Baroš te riješiti pitanje tarifa između Rijeke i Sušaka. Na taj je način sušačka luka uspjela u cijelosti zadržati značenje za razvoj pomorstva, trgovine i gospodarstva.

Naslov:
Luterotti, Julijan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Julijan Luterotti (Sv. Križ Začretje, 06.01.1884. - Engleska, 29.07.1956.), kontraadmiral. God. 1902. završio Pomorsku akademiju u Rijeci. Proučavao navigaciju i pomorsku povijest te je već 1923. postao redoviti profesorom terestričke i astronomske te praktične navigacije na Pomorskoj vojnoj akademiji u Dubrovniku. Od 1902. do 1918. pripadnik austro-ugarske, a od 1918. do 1941. jugoslavenske mornarice. God. 1936. imenovan zapovjednikom eskadre, a nakon toga vraćen u zapovjedništvo mornarice na položaj načelnika stožera i pomoćnika zapovjednika mornarice. God. 1940. postavljen za zapovjednika mornarice te je na tom položaju ostao do kapitulacije Jugoslavije. God. 1941. na vlastitu molbu umirovljen. Od 1937. do 1940. bio je, pored redovitih dužnosti u zapovjedništvu mornarice, nastavnik vojnog pomorstva, pomorske taktike i strategije na Višoj vojnoj školi u Beogradu. Surađivao u pomorskim časopisima, prevodio pomorsku literaturu, pisao udžbenike ("Terestrička navigacija", 1927.; "Astronomska navigacija", 1928.), radio na pomorskom rječniku te bio redaktor u "Pomorskoj enciklopediji".

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Dubrovnik

Beograd

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1884-1956 g.

Funkcije:
Kontraadmiral.

VIAF osoba:
305707883

Naslov:
Cihlar, Vatroslav Slavko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Vatroslav Slavko Cihlar (03.08.1896. - 02.01.1968.), novinar i književnik. Otac Sebald, učitelj, na nagovor A. Šenoe dolazi 1865. iz Praga u Kraljevicu, a 1878. preselio se u Senj. Brat je književnika Milutina (pseud. Nehajev). Osnovnu školu polazio je u Senju (1902-06.), a Nautičku školu u Bakru (1906-12.), iz koje je isključen zbog sudjelovanja u štrajku srednjoškolaca. Školovanje je nastavio u Kotoru (1912-13.), gdje je i maturirao. Od 1912. bavio se novinarstvom. Uz novinske članke pisao je književne, kazališne i glazbene eseje. Prevodio je s njemačkoga, francuskoga i španjolskoga.

Mjesto (grad/općina):
Senj

Rijeka (RIJEKA)

Opatija

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1896-1968 g.

Ustroj osobe:
Sin Sebalda i Ludmile rođ. Polić, brat hrvatskog književnika Milutina Cihlara - Nehajeva. Ludmila Polić je bila iz poznate brodovlasničke trgovačke i pomorske kraljevičke obitelji Polića. Braća su joj bili: Nikola Polić, koji je u Chicagu osnovao prvi hrvatski list u Americi pod nazivom „Chicago“; Martin Polić, poznati hrvatski novinar; Stjepan Polić, profesor na Realnoj gimnaziji u Ljubljani i novinar feljtonist; Lojze Polić i Bogoljub Polić, pomorski kapetani; Vinko Polić, koji je kao pomorski kapetan emigrirao u Chicago. Vatroslav - Slavko Cihlar je imao sina Zvonimira sa ženom Wally rođ. Marquart, koji se kao odrastao iselio u Brazil.

Funkcije:
Od 1912. se bavio novinarstvom: suradnik je omladinskog časopisa Novi život (Rijeka), Riječkog novog lista i Preporoda (Ljubljana). U Kraljevici kao srednjoškolac osniva Pučku knjižnicu i Hrvatsku čitaonicu „August Šenoa“. Pripadao je revolucionarnoj omladini jugoslavenskog usmjerenja. Poslije mature počeo je ploviti, ali je početkom rata (1914.) mobiliziran i upućen u domobransku jedinicu u Karlovac. Zajedno s A. Barcem i A. Tomašićem bio je osnivač i urednik Nakladnog zavoda „Jug“ u Zagrebu (1917.), koji je osim Matoševih Feljtona i Eseja (1917.), Krležinih Pjesama II (1918.) i Pjesama III (1919.), Cesarčevih Stihova (1919.), revije Plamen (1919.) izdao knjige i drugih naprednih pisaca. O izdavačkoj djelatnosti „Juga“ objavio je memoarski zapis Književnost iza rešetaka (Riječka revija, 1961,¾). Poslije zabrane „Juga“ (1919.) odlazi u Pariz, zatim Milano i Rim. Radi kao prevodilac u socijalističkim novinama Avanti (Milano 1920.), a zatim je dopisnik tih novina iz Beograda. Odatle je protjeran te odlazi u Beč (1921.) i Frankfurt na Majni (1922.), gdje studira sociologiju i kulturnu povijest. Vrativši se u Zagreb, u Borbi je 1923. objavio seriju Pisma iz Njemačke s temama o „sablasti monarhije“ te pojavi nacionalsocijalističkog pokreta u Njemačkoj kao opasnosti za evropsku demokraciju. Bio je član uredništva Hrvata (1924.-29.), gdje je objavio seriju feljtona o političkim i kulturnim temama pod nazivom Na vršku pera (1925.), te Obzora (1924.), gdje piše o umorstvu Giacoma Matteotija i talijanskom fašizmu. Kao nov-

inar putuje Austrijom, Čehoslovačkom, Francuskom, Italijom, Njemačkom i Švicarskom. Kad je Hrvat zabranjen, uhapšen je i 3 mjeseca provodi u zatvoru. Poslije proglašenja diktature (1929.) živi u raznim mjestima u Njemačkoj do 1937., kada odlazi u Švicarsku. U Berliner Tageblattu (1930.) piše o zločinima monarho-fašističke diktature kralja Aleksandra (Das Inferno der Belgrader Diktatur). Vraća se u zemlju 1938., radi u Presbirou u Beogradu, a zatim u Zagrebu. Od 1941. do 1945. živi u Zagrebu i povlači se iz javnog života.

VIAF osoba:
1711221

Naslov:
Ekonomski institut Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Vrijeme djelovanja:
1964-1984 g.

Naslov:
Ježić, Ivan Krstitelj

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivan Krstitelj Ježić (07.11.1746. - 06.05.1833.), biskup. Gimnaziju završio u isusovaca u Rijeci, a filozofsko-teološki studij, uz pomoć ujaka Ivana Krstitelja Kabalina, tadašnjega ličko-krbavskoga arhiđakona, na Sveučilištu u Grazu, gdje je 1771. promoviran u doktora filozofije i teologije. Za svećenika zaređen u Beču 1769. godine. Prvo je bio kapelan u Ličkom Novom, potom u Novom u Vinodolu, gdje je 1773. postao župnikom i kanonikom, a 1782. modruškim arhiđakonom. Na poč. 1788. imenovan je pomoćnim biskupom s pravom nasljedstva, a nakon smrti senjsko-modruškoga biskupa A. A. de Piccardija postao je rezidencijalnim senjsko-modruškim biskupom. Područje svoje biskupije pohodio je više puta i o tom slao izvješća u Rim (1795., 1802., 1814., 1819., 1822. i 1826.).

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Graz

Novi Vinodolski (NOVI VINODOLSKI)

Senj

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1746-1833 g.

Funkcije:
Senjski biskup, pisac

Naslov:
Javni bilježnik Jadranka Borčić (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Javni bilježnik Vesna Ćuzela (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Nadležnost:
Javnobilježnička služba sastoji se u službenom sastavljanju i izdavanju javnih isprava o pravnim poslovima, izjavama i činjenicama na kojima se utemeljuju prava, u službenom ovjeravanju privatnih isprava, u primanju na čuvanje isprava, zatim novca i predmeta od vrijednosti radi njihove predaje drugim osobama ili nadležnim tijelima te u obavljanju, po nalogu sudova ili drugih javnih tijela, postupaka određenih zakonom.

Naslov:
Javni bilježnik Marija Grozdanić-Dekleva (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Zajednica udruga hrvatskih dragovoljaca Domovinskog rata Primorsko-goranske županije

Djelatnosti:
Djelatnosti ostalih članskih organizacija, d. n.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
udruga

Napomene:
Dobrica Rončević OIB: 04986436157 predsjednik,
Damir Uskok OIB: 31903114962 tajnik

Vrijeme djelovanja:
1993 g.

Nadležnost:
Provođenje i koordiniranje programa rada ZUHDDR-PGŽ-a vezanih uz udruge članice; osiguravanje i provođenje financiranja rada ZUHDDR-PGŽ-a; pružanje logističke, stručne i druge potpore udrugama članicama; prikupljanje i vođenje potrebne dokumentacije, statistike i evidencija o radu ZUHDDR-PGŽ-a; osnivanje stručnih timova i povjerenstava za pomoć i samopomoć hrvatskim braniteljima dragovoljcima i članovima njihovih obitelji; suradnja s tijelima državne uprave i lokalne samouprave te stručnim ustanovama i institucijama; povezivanje sa srodnim organizacijama u Republici Hrvatskoj koje djeluju u području Domovinskog rata; zalaganje za socijalnu i pravnu zaštitu hrvatskih branitelja i članova njihovih obitelji; promicanje sportskih i rekreacijskih aktivnosti radi unapređenja kvalitete života i druženja članova udruga članica; djelovanje na prevenciji i ublažavanju posljedica sekundarne traumatizacije; obavljanje drugih djelatnosti u skladu s ciljevima utvrđenima Statutom ZUHDDR-PGŽ-a i statutima udruga članica te važećim propisima.

Naslov:
Društvo prijatelja waldorfske pedagogije

Djelatnosti:
Djelatnosti ostalih članskih organizacija, d. n.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
udruga

Napomene:
Sandra Kraljević Pavelić OIB: 22641352932 predsjednica,
Jelena Haramija OIB: 19666289425 tajnica

Vrijeme djelovanja:
1993 g.

Nadležnost:
Razvoj prirodno-znanstveno-spoznajnog rada na razumijevanju razvojnih faza djeteta i ljudskog bića uopće; informiranje i educiranje članova, roditelja, javnosti te ostalih društvenih dionika o temelju, sadržaju i programu rada u waldorfskoj pedagogiji, njezinu značaju i postignutim rezultatima putem javnih predavanja i tribina, seminara, radionica, sredstava javnog priopćavanja, mrežnih stranica, društvenih mreža i na druge prikladne načine; organiziranje umjetničkih radionica za djecu, roditelje i zainteresirane građane (izrada lutaka, lutkarske predstave, slikanje i crtanje, modeliranje, euritmija, glazba, govor, izrada drvenih igračaka i ostale prikladne teme) gdje se kroz umjetničke teme vježbaju duševne snage i sposobnosti; organiziranje školovanja i seminara za waldorfske odgajatelje i učitelje kao i za ostale zainteresirane osobe; pomaganje waldorfskim odgajateljima i učiteljima u organiziranju rada u njihovim sredinama putem internih predavanja i radionica te poticanje i unaprjeđenje suradnje među njima, stručnim radnicima i zainteresiranim osobama iz javnog i privatnog sektora; poticanje i pomaganje fizičkim i pravnim osobama koje se prema pozitivnim zakonskim propisima Republike Hrvatske mogu baviti organiziranim radom s djecom (dječji vrtići, male škole, škole, servisi za čuvanje djece, igraonice i drugi zakonom dopušteni oblici); poticanje i pomaganje fizičkim i pravnim osobama koje prema zakonskim propisima mogu organizirati različite oblike života i rada za djecu i odrasle s poteškoćama u razvoju; promicanje biološko-dinamičkih principa uzgoja namirnica te važnosti i uloge prehrane u razvoju djeteta i čovjeka općenito; iniciranje i razvijanje zaštite i ekologije djetinjstva te unapređenje rada na zdravstvenom aspektu djetinjstva i života u obitelji, kao i uvjeta stanovanja; izdavačka djelatnost i aktivnosti na internetu (pisanje članaka, radnih materijala, izdavanje časopisa, prevodilačka djelatnost – izdavanje i prevođenje knjiga, slikovnica i stručne literature, grafička rješenja plakata, tiskanje, umnožavanje, kreiranje internetskih stranica i platformi) kao i suradnja s časopisima iz područja odgoja i obrazovanja; povezivanje s waldorfskim društvima u zemlji i svijetu kao i s drugim organizacijama te realiziranje zajednički utvrđenih ciljeva, smjernica i standarda Saveza waldorfskih institucija i inicijativa Hrvatske, Međunarodne udruge za Steiner/Waldorfsko rano dječje obrazovanje te Savjeta waldorfskih/Steiner škola Europe; aktivnosti promicanja waldorfske pedagogije u društvu i novih pedagoških kapaciteta proizašlih iz waldorfske pedagogije, kojima je suština razvoj cjelovite ličnosti (gostovanje predavača, organiziranje interaktivnih radionica za djecu, mlade, roditelje te nastavno osoblje u vrtićima, školama i drugim ustanovama); suradnja s pedagoškim institucijama, ustanovama, strukovnim organizacijama te stručnim i znanstvenim organizacijama u zemlji i svijetu; promicanje ideje aktivnog odnosno volonterskog uključivanja članova, roditelja, odgajatelja, učitelja i drugih građana u procese osmišljavanja i provedbe aktivnosti; razvoj, praćenje, provođenje i vrednovanje javnih politika vezanih za odgoj i obrazovanje; pružanje informacija i stručnih savjeta roditeljima, odgajateljima, učiteljima, studentima pedagogije i ostalim zainteresiranim građanima

kroz individualno i grupno savjetovanje te održavanje predavanja, tečajeva, seminara, radionica i stručnih skupova; organiziranje i realizacija likovnih, plesnih, glazbenih, dramskih i sličnih radionica, tečajeva, seminara, tribina, sportskih igara, kulturnih priredbi, multimedijalnih i drugih projekata; promicanje načela solidarnosti među djecom, roditeljima, djelatnicima vrtića i škola te drugim građanima radi poboljšanja kvalitete života putem zajedničkih akcija solidarnosti.
Izmjenama i dopunama Statuta od 2. prosinca 2016. godine u članku 9. Statuta dodaju se djelatnosti: osnivanje, nadzor i podupiranje rada (što uključuje i financijsku potporu) i razvitka odgojno-obrazovnih ustanova kojima je udruga osnivač, što uključuje osnivanje waldorfskih škola, waldorfskih dječjih vrtića, waldorfskih igraonica i drugih zakonom dopuštenih oblika predškolske skrbi za djecu te institucija i oblika odgoja i obrazovanja djece, mladih i odraslih prema zakonskim propisima; promidžba antropozofije, waldorfske pedagogije, principa slobode i načela slobodnog odgoja djece. Izmjenama i dopunama Statuta od 21. prosinca 2022. godine u članku 9. Statuta dodaje se djelatnost: zaštita životinja te zaštita životinja u gradskom ekosustavu.

Naslov:
Udruga Građani prije svega

Djelatnosti:
Djelatnosti ostalih članskih organizacija, d. n.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
udruga

Napomene:
MILORAD STANIĆ OIB: 85776636804 PREDSJEDNIK,
NEVEN TOMAŠIĆ OIB: 61374863521 TAJNIK

Vrijeme djelovanja:
2020 g.

Nadležnost:
- organizacija građanskih i stručnih think tank radionica, izrada analiza i predviđanja kao podloga za kreiranje i predlaganje javnih i gospodarskih politika zainteresiranim političkim opcijama;
- rad na ustroju konkurentnog poduzetničkog sustava;
- promicanje i poticanje razvoja pozitivne poduzetničke i gospodarske klime kroz smanjenje fiskalnih i parafiskalnih nameta i razvoj poslovnih zona;
- razvoj i poticanje društveno inovativnih i angažiranih projekata usmjerenih na unaprjeđenje komunalnog sustava i komunalnih društva u vlasništvu jedinica lokalne samouprave radi osiguranja učinkovitosti i višeg stupnja kvalitete usluga;
- promicanje različitih oblika olakšica i poticaja za lokalno stanovništvo kao i onih kojima bi se privlačile visokoobrazovne osobe i osobe obrazovane ili koje se bave novim (kreativnim) djelatnostima i industrijama;
- stvaranje platforme za umrežavanje radi lakšeg financiranja, povlačenja bespovratnih sredstava i radi bolje organizacije poslovnog i poduzetničkog sektora;
- sudjelovanje u programima i organiziranje programa razvoja i poticanja inovacija;
- poticanje urbanističkog planiranja usmjerenog prema održivom razvoju, otvaranju specijaliziranih poslovnih zona, razvoju gospodarske infrastrukture, prenamjeni postojeće infrastrukture;
- poticanje uređenja gradskih i javnih prostora, održavanja privatnih prostora i pročelja zgrada;
- razvoj i poticanje usmjeravanja školskog i predškolskog obrazovanja ka novim i inovativnim djelatnostima i potrebama tržišta, te prilagođavanju istoga s potrebama tržišta;
- poticanje i promicanje znanstveno – istraživačkih projekata općenito, a osobito onih usmjerenih i usklađenih sa djelatnostima Udruge;
- organizacija i poticanje povezivanja lokalnih sportskih klubova i stručnih osoba sa obrazovnim sustavom;
- promicanje održivog sustava financiranja kulture, sporta, socijale, zdravstva i drugih javnih funkcija;
- organizacija i sudjelovanje na domaćim i međunarodnim skupovima vezanim uz djelatnosti Udruge;
- suradnja s udrugama, pravnim i fizičkim osobama čiji su ciljevi i djelatnosti slični ciljevima Udruge;
- organiziranje predavanja, radionica, seminara, konferencija i drugih stručnih skupova u svrhu edukacije te ostvarenja ciljeva Udruge;
- izdavanje i tiskanje publikacija brošura i sl. sukladno posebnim propisima.

DEMOKRATSKA POLITIČKA, GOSPODARSTVO, KULTURA I UMJETNOST, MEĐUNARODNA SURADNJA, OBRAZOVANJE, ZNANOST I ISTRAŽIVANJE, ODRŽIVI RAZVOJ, OSTALA PODRUČJA DJELOVANJA.

Naslov:
Centar za rehabilitaciju Slava Raškaj Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
Dnevni centar za rehabilitaciju „Slava Raškaj“ Rijeka utemeljen je 17.12.1954. godine kao Škola (i dom) učenika u privredi za gluhu omladinu. Uz školski program učenici su se obrazovali za zanimanja: tehnički crtač, bravar, autolimar, autolakirer, knjigoveža, krojač i slastičar. Do 1993. godine, kada su zbog rata i raspada bivše države škola i dom zatvoreni, srednjoškolsko obrazovanje i profesionalno osposobljavanje stekla su 544 slušno oštećena učenika.

Kako se mijenjao pristup obrazovanju i rehabilitaciji osoba oštećena sluha, proizašla je potreba i zaključak da je neophodno započeti s (re)habilitacijom predškolske slušno oštećene djece. Zato se 1991. godine otvara Odjel za rehabilitaciju predškolske djece oštećena sluha. Dvije godine poslije ustanova proširuje svoju djelatnost i otvara Odjel za djecu s glasovno-govornim poremećajima.

Danas je Dnevni centar „Slava Raškaj“ Rijeka ustanova s 25-godišnjim iskustvom u provođenju programa (re)habilitacije i integracije slušno oštećene djece i mladih te djece s govorno-jezičnim teškoćama. U Centru radi 13 visokoobrazovanih stručnjaka iz područja logopedije, defektologije – audiorehabilitacije, fonetike i psihologije po verbotonalnoj metodi (VT).

Prošlost, sadašnjost i budućnost rada Centra jest omogućiti svakom djetetu oštećena sluha i govora pravo na kvalitetnu (re)habilitaciju od najranije dobi kako bi se uspješno integriralo u vršnjačke skupine i postalo ravnopravan član zajednice i društva u cjelini.

Djelatnosti:
Djelatnosti dnevne skrbi o djeci

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Fabrio, Nedjeljko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Nedjeljko Fabrio (Split, 14.11.1937. - Rijeka, 04.08.2018.), književnik. Jugoslavistiku i talijanski jezik i književnost diplomirao 1961. na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radio u riječkim kulturnim ustanovama (Narodno sveučilište, časopis Riječka revija, HNK Ivana pl. Zajca, mjesečnik Kamov), a od početka 1970-ih živio i djelovao u Zagrebu (urednik Dramskoga programa Hrvatske televizije, predavač na Akademiji dramske umjetnosti). Bio je predsjednik Društva hrvatskih književnika 1989–95. Redoviti je član HAZU bio od 1997. Dobitnik je Nagrade »Vladimir Nazor« za životno djelo 2007. godine.
Najprije se javio kao pjesnik i novelist, zatim kao dramatičar, a sredinom 1980-ih i kao romanopisac. U dramskom dijelu Fabrijeva opusa prevladava povezivanje povijesnih tema i suvremenih iskustava, najčešće u obliku sukoba između istaknutoga pojedinca i svjetovne ili duhovne vlasti (Reformatori, 1967.; Admiral Kristof Kolumbo, 1968.; Čujete li svinje kako rokću u ljetnikovcu naših gospara?, 1969.; Meštar, 1970.; Kralj je pospan, 1971.; Magnificat, 1978.). Njegov se novelistički postupak (Partite za prozu, 1966.; Labilni položaj, 1969.; Lavlja usta, 1978.; Izabrane pripovijetke, 1990.) temelji na dotjeranosti jezične izvedbe, eksperimentiranju oblikom i vještom fabuliranju koje se podudara s postmodernističkim tendencijama. Postmodernistička je poetika i u temelju Fabrijevih romana. Vježbanje života (1985.) i Berenikina kosa (1989.) pripadaju odvjetku postmodernističke historiografske metafikcije i hibridne su strukture u kojima se prepoznaju sastavnice povijesnog i obiteljskoga (genealoškog) romana te romana o sazrijevanju. U romanu Smrt Vronskog (1994.) Fabrio također tipično postmodernistički miješa uvjetne razine tekstualne zbilje i fikcije. Roman Triemeron (2002.), određen kao »treći dio Jadranske duologije«, pretiskan je 2005. s Vježbanjem života i Berenikinom kosom pod skupnim nazivom Jadranska trilogija.
Središnji su predmet Fabrijeve književnopovijesne, književnokritičke i prevoditeljske djelatnosti hrvatsko-talijanski dodiri. Zanimao se temama iz povijesti talijanske književnosti, posebice sustavno piscima (F. Tomizza, S. Slataper) koji su podrijetlom, zavičajno i tematski vezani uz hrvatski prostor, fenomenom tršćanske književnosti te njezinim vezama sa slavenskim svijetom (Apeninski eseji, 1969.; Štavljenje štiva, 1977.). Adaptirao je niz proznih djela za kazalište i televiziju, priredio antologiju talijanske pripovijetke Posljednji dio puta (1984.), prevodio djela C. Goldonija, L. Pirandella, A. Moravije, Slatapera i drugih talijanskih pisaca, a objavio i nekoliko knjiga ogleda i kritika o književnim, općekulturnim, kazališnim i glazbenim temama (Odora Talije, 1963.; Kazališterije, 1987.; Koncert za pero i život, 1997.; Maestro i njegov šegrt, 1997.; Ruža vjetrova: sjevero-jadranski i drugi eseji, 2003.; Orfejeva djeca, 2008.).

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1937-2018 g.

Funkcije:
Književnik.

VIAF osoba:
41916098

Naslov:
Hrvatski zavod za socijalni rad. Županijska služba Primorsko-goranske županije. Područni ured Rijeka

Vrsta osobe:
Ustrojstvena jedinica

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Reguliranje djelatnosti subjekata koji pružaju zdravstvenu zaštitu, usluge u obrazovanju i kulturi

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
2024 g.

Nadležnost:
Nadležan za područje gradova Rijeka, Bakar, Kastav, Kraljevica i općina Čavle, Kostrena, Viškovo, Jelenje i Klana.

Naslov:
Nosić, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Funkcije:
Predavatelj gradiva

Naslov:
Floris, Nevenka

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Funkcije:
Predavatelj gradiva.

Naslov:
Zavod za hitnu medicinu Primorsko-goranske županije

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:
Djelatnosti opće medicinske prakse

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Hrvatski zavod za socijalni rad. Županijska služba Primorsko-goranske županije

Vrsta osobe:
Ustrojstvena jedinica

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Reguliranje djelatnosti subjekata koji pružaju zdravstvenu zaštitu, usluge u obrazovanju i kulturi

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Nadležnost:
Županijska služba Primorsko-goranske županije, sa sjedištem u Rijeci, obuhvaća područne urede Opatija, Crikvenica, Krk i Cres – Lošinj.

Naslov:
Osnovna škola Brajda

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Povijest:
Prednici Osnovne škole "Brajda" su: 1948.-1952. IV. sedmogodišnja škola, 1952.-1962. IV. osmogodišnja škola, 1962.-1992. Osnovna škola „Josip Brusić“.
Od 1992. godine škola nosi naziv Osnovna škola „Brajda“.

Djelatnosti:
Osnovno obrazovanje

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Šerbedžija, Rade

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Rade Šerbedžija (27.07.1946.), hrvatski glumac, kazališni redatelj, književnik i pjevač.
Studij glume završio na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu (1970.). Uz nekoliko kraćih stalnih angažmana u kazalištima (Gradsko dramsko kazalište "Gavella" 1970–71., 1983–86.; HNK u Zagrebu, 1976–77., 1981–83.), većinu karijere samostalni umjetnik. Predavao je, kao umjetnički docent, na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu (1979–81.) i na Akademiji umetnosti u Novom Sadu (1987–91.) te, kao redoviti profesor, na Studiju medija i glume pri Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci (2011–19.). Glumac iznimna glumačkoga temperamenta, tehnike i dikcije, podjednako je uspješno tumačio uloge iz klasičnoga i modernoga repertoara u nizu hrvatskih kazališta: u "Gavelli", Teatru &TD, HNK-u u Zagrebu te na Dubrovačkim ljetnim igrama. Bavio se i režijom: Cezar (GDK "Gavella"), Balade Petrice Kerempuha (sa studentima Akademije dramske umjetnosti), Koja gora Ivo, Kažu da je sova nekad bila pekarova kći i Spašeni (Kazališna družina AKTER). Godine 2001. s B. Vujčićem osnovao je Kazalište Ulysses na Brijunima. Na filmu debitirao 1967., prvu glavnu ulogu tumačio 1968. (Gravitacija ili fantastična mladost činovnika Borisa Horvata Branka Ivande). Najčešće glumi u žanru psihološke drame: Putovanje na mjesto nesreće (1971.) Zvonimira Berkovića, Bravo maestro (1978.) Rajka Grlića, Novinar (1979.) Fadila Hadžića, Kiklop (1982., i TV serija) Antuna Vrdoljaka. Glumio je i u drugim tipovima likova: Predstava Hamleta u Mrduši Donjoj (1973.) Krste Papića, Hajka (1977.) Živojina Pavlovića, Banović Strahinja (1981.) Vatroslava Mimice, San o ruži (1986.) i Osuđeni (1987.) Zorana Tadića. Osobitu popularnost stekao je u televizijskim serijama (U registraturi Joakima Marušića, Prosjaci i sinovi A. Vrdoljaka, Putovanje u Vučjak Eduarda Galića). Nakon međunarodnog uspjeha makedonskog filma Prije kiše (1994.) Milča Mančevskoga najčešće glumi u američkim produkcijama, uglavnom epizodne uloge negativaca, ali i karakterne uloge općenito, dok u hrvatskim filmovima nastupa rjeđe (Pravo čudo, Lukas Nola, 2007.).

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Novi Sad (Vojvodina)

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1946 g.

Funkcije:
Glumac, redatelj.

VIAF osoba:
18319451

Naslov:
Maričić, Veljko

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Veljko Maričić (23.03.1907. - 30.10.1973.), hrvatski glumac.
Nakon amaterskih početaka u Dubrovniku, bio je angažiran u Osijeku, Sarajevu i Zagrebu, a 1953. postao članom riječkoga HNK-a. U izgradnji lika ostvarivao spoj romantičarskoga zanosa i glumačkoga realizma. Najveće domete dosegnuo je interpretacijama Shakespeareovih likova. Kreirao niz uloga u domaćem repertoaru: Vojnovićev Orsat, Krležin Leone, Ogrizovićev Hasanaga, Cankarov Jerman, Matkovićev Prometej. Glumio je i na filmu. Dobitnik je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo 1970., a 1994. godine ustanovljena je kazališna nagrada koja nosi njegovo ime.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1907-1973 g.

Funkcije:
Glumac.

VIAF osoba:
311636438

Naslov:
Mohorovičić, Andrija

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Andrija Mohorovičić (Volosko, 27.01.1857. - Zagreb, 18.12.1936.), geofizičar. Naš prvi znanstveni meteorolog, klimatolog i seizmolog, utemeljitelj hrvatske geofizike. Gimnaziju završio u Rijeci, studij matematike i fizike u Pragu (1879.). Radio kao srednjoškolski profesor u Bakru, Osijeku i Zagrebu. Od 1892. do 1921. upravitelj Meteorološkog opservatorija na Griču (Zagreb) u kojem je, između ostalog, proveo reorganizaciju mreže meteoroloških stanica u Hrvatskoj i stavio ih (1901.) pod nadzor i upravu Meteorološkog opservatorija. Za doktora filozofije promoviran 1893., od potonje godine pa do 1918. predavao geofiziku i astronomiju na Zagrebačkom sveučilištu. Godine 1898. postao redovni član JAZU.
U svojim prvim znanstvenim radovima analizirao motrenje oblaka i tom prilikom sam konstruirao nefoskop - instrument za mjerenje njihova smjera i brzine gibanja. Istraživao je markantne meteorološke pojave (tornado kod Novske 1892. i "vijar" kod Čazme 1898.), klimu grada Zagreba te umanjivanje temperature proporcionalno s visinom.
Na prijelazu stoljeća bavio se isključivo seizmologijom. Nakon što je zagrebački opservatorij opremio seizmološkim instrumentima, prvi je utvrdio (1909.), na temelju registracija Pokupskog potresa (08.10.1909.), postojanje Zemljine kore, odredio njezinu debljinu te otkrio plohu diskontinuiteta koja je po njemu nazvana Mohorovičićev diskontinuitet ili Moho. U seizmologiju uveo jednoznačan postupak lociranja žarišta bliskih potresa (Mohorovičićeve epicentrale) koji se zadržao do pojave elektroničkih računala. Njegov analitički izraz za brzinu vala potresa kroz koru (Mohorovičićev zakon) primjenjuje se i danas. Prvi u nas, već 1911., analitički razmatrao djelovanje potresa na zgrade i elemente zgrada i izvodio osnovna načela načina protupotresne gradnje.
U njegovu je čast projekt bušenja Zemljine kore (1959.) kojim bi se probio Mohorovičićev diskontinuitet i doprlo do plašta nazvan MOHOLE (MO - prema Mohorovičiću, HOLE - prema engl. riječi za šupljinu). Glavna skupština Međunarodnog astronomskog udruženja obilježila je jedan krater, promjera 77 km na tamnoj strani mjeseca, njegovim imenom.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Osijek (OSIJEK)

Bakar (BAKAR)

Prag

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1857-1936 g.

Funkcije:
Geofizičar, meteorolog, klimatolog i seizmolog.

VIAF osoba:
22134688

Naslov:
Čolak, Nikola

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Nikola Čolak (Janjevo, 14.04.1914. - Padova, 23.08.1996.), povjesničar i publicist.
Gimnaziju je pohađao u Prizrenu i Travniku. Diplomirao je filozofiju 1938. na Filozofskom fakultetu u Gallarateu kraj Milana, a 1943. i talijanski i francuski jezik na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje je i apsolvirao povijest i klasičnu filologiju. Presudom Vojnog suda u Zagrebu 1945. osuđen je pod optužbom pokušaja podizanja ustanka protiv komunističkih vlasti na tri godine prisilnog rada, te je iz kaznionice u Lepoglavi pušten 1947. godine. Zapošljava se kao nastavnik i upravitelj u osnovnim i srednjim školama u Zagrebu (1947-50.), Ivanić-Gradu (1950-51.), Glini (1951-52.) i Novom Marofu (1952-54.).

U Historijskom arhivu u Zadru radi 1954-60., odakle kao znanstveni suradnik prelazi u Institut za društvene nauke JAZU u Zadru (1960-65.) i Institut za historiju radničkog pokreta Hrvatske u Zagrebu (1965-66.). Iduće ljeto sudjeluje s Mihajlom Mihajlovim i skupinom intelektualaca u pokretanju časopisa Slobodni glas u Zadru, zbog čega iste godine biva otpušten iz Instituta, te odlazi u emigraciju u Padovu u kojoj ostaje do kraja života. U emigraciji neko vrijeme predaje povijest i filozofiju na privatnom liceju u Padovi i surađuje s ekonomskim fakultetima u Veroni i Italiji. Uključuje se i u rad hrvatske političke emigracije, posebno surađujući s krugom oko Branka Jelića i objavljujući publicističke tekstove u njegovom glasilu Hrvatska država. U Hrvatskom narodnom odboru predstavnik je Hrvata nastanjenih u Italiji.

U znanstvenom se radu Čolak tijekom boravka u Zadru bavio gospodarskom poviješću Dalmacije, posebice Zadra, u srednjem i novom vijeku, s naglaskom na agrarno-proizvodnim odnosima i zemljišnim posjedima u zadarskom distriktu, te ribarstvu, pomorstvu i proizvodnji soli u dalmatinskim obalno-otočnim komunama. Proučavao je i nacionalni i socijalni sastav žiteljstva zadarskog zaleđa, a niz istraživanja posvetio je proučavanju migracija i demografskih kretanja na dalmatinskim otocima i u makarskom primorju u razdoblju mletačko-turskih ratova, te crkvenoj povijesti otoka Hvara. Za vrijeme života u emigraciji Čolak se usmjerio na istraživanje arhivskih fondova u Padovi, Veneciji, Rimu, Anconi i dr. Gradivo koje je sakupio ima iznimnu vrijednost za proučavanje hrvatskog pomorstva kroz prošla stoljeća, te je zasigurno najvrjedniji Čolakov doprinos hrvatskoj historiografiji. Znanstvene radove o hrvatskom pomorstvu utemeljene na gradivu sakupljenom iz talijanskih arhiva objavljivao je u stručnim časopisima Studi veneziani i Archivio veneto. Najznačajnije djelo, zbirka hrvatskih pomorskih regesta u dva sveska (Regesti marittimi Croati I-II), nezaobilazno je vrelo za sve istraživače hrvatskog pomorstva. U Padovi je osnovao Centro di studi storici Croati kao ustanovu za proučavanje hrvatske povijesti. U Padovi je objavio i nekoliko knjiga političkog značaja. Nikola Čolak preminuo je u Padovi 23. kolovoza 1996., te je pokopan na zagrebačkom groblju Mirogoj.

Mjesto (grad/općina):
Zadar

Padova

Trst

Rijeka (RIJEKA)

Dubrovnik

Novi Marof (NOVI MAROF)

Rim

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1914-1996 g.

Ustroj osobe:
Bavio se gospodarskom poviješću Dalmacije u srednjem i novom vijeku, posebno Zadra, demografskim kretanjima, migracijama, poviješću institucija, hrvatskim narodnim preporodom u Dalmaciji te crkvenom poviješću otoka Hvara.

Funkcije:
Povjesničar i publicist

Naslov:
Babić, Vlatka

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Vlatka Babić (Crikvenica, 24.12.1901. - Rijeka, 04.09.1979.), učiteljica i političarka. Gimnaziju završila u Bjelovaru, a zatim se zaposlila kao učiteljica. Isticala se u naprednom učiteljskom pokretu između dva rata i sudjelovala u organiziranju zadruge "Ivan Filipović". Godine 1939. postala je član Komunističke partije Jugoslavije, dvije godine kasnije uključila se u Narodnooslobodilački pokret, a 1942. godine i u NOB. Bila je jedna od osnivača prvog odbora AFŽ-a u Sušaku, borac primorsko-goranske partizanske jedinice, rukovoditelj zbjegova i organizator nastave za djecu u šumama Risnjaka. Godine 1943. izabrana za predsjednicu Inicijativnog odbora AFŽ-a za Hrvatsku, a zatim za člana IO Glavnog odbora AFŽ-a Hrvatske i člana Okružnog odbora AFŽ-a za Hrvatsko primorje. Član Inicijativnog i Izvršnog odbora ZAVNOH-a te pročelnik Prosvjetnog odjela ZAVNOH-a. Nakon završetka rata radila kao načelnik u Ministarstvu prosvjete DFJ, savjetnik poslanstva FNRJ u Rimu, načelnik za zakonodavstvo i izgradnju narodne vlasti FNRJ te kao načelnik za prosvjetu i kulturu Narodnog odbora Rijeka (od 1952. do umirovljenja 1958). Bila je zastupnik u Saboru, član Savjeta SR Hrvatske te počasni građanin Otočca. Za životno djelo dodijeljena joj je nagrada "Ivan Filipović".

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1901-1979 g.

Funkcije:
Učiteljica

Naslov:
Općinski sud u Rijeci

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
Općinski sud u Rijeci dio je mreže Općinskih sudova Republike Hrvatske. Prednik Općinskih sudova u Republici Hrvatskoj su kotarski sudovi. Nastali su 1945. godine iza Drugog svjetskog rata. Preimenovani su ili ukinuti nakon ustavnih i zakonskih promjena sa datumom 31.12.1962./1.1.1963. godine (Službeni list SFRJ). Prednik Općinskog suda u Rijeci je Kotarski sud Rijeka. Općinski sud spada u kategoriju redovnih sudova. Općinski sudovi mogu iznimno obavljati sudbenu vlast i izvan sjedišta suda u određene sudbene dane ili osnivanjem stalnih službi ili odjela. Ustanovljavaju se za područje jedne ili više općina, jednog ili više gradova ili dijela gradskog područja. Reformom pravosuđa od 2008 godine (predviđenom u četiri etape) promijenilo se je stanje sudova na terenu koje je napravio Zakon o područjima i sjedištima sudova iz 1998. godine. Neki su ukinuti, a neki su pripojeni drugim Općinskim sudovima.

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
sud

Naslov:
Trgovački sud u Rijeci

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
0

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
sud

Vrijeme djelovanja:
1994 g.

Naslov:
Centar za odgoj i obrazovanje Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Rijeka

Povijest:
U Rijeci je 21. listopada 1960. godine počela s radom Osnovna pomoćna škola za djecu s mentalnom retardacijom. Četiri godine kasnije djelatnost se proširuje te se otvara Škola za stručno osposobljavanje učenika s teškoćama u razvoju. Zbog specifičnih potreba polaznika u Centru se od 1968. godine provodi logoterapija, a od 1971. godine i fizioterapija te kineziterapija. Krajem šezdesetih godina otvaraju se prve skupine produženoga stručnog postupka te skupina cjelodnevnog boravka. Škola je 1978. godine dobila naziv Centar za odgoj i obrazovanje.

Od 1980. godine u Centar se uključuju i djeca s većim teškoćama u razvoju te se provodi odgoj i obrazovanje prema dvama posebnim programima: Programu odgoja i osnovnog obrazovanja za djecu s lakom mentalnom retardacijom i Programu odgoja i obrazovanja za djecu i mladež s umjerenom i težom mentalnom retardacijom (Glasnik, br. 4/96.). U Centru se provodi i srednjoškolsko obrazovanje u trogodišnjem trajanju, kojim se stječe niža stručna sprema u različitim područjima rada: strojarstvu, poljoprivredi, obradi drva, graditeljstvu, tekstilno-odjevnom području, grafici, ugostiteljstvu i turizmu te ostalim uslužnim djelatnostima.

Danas Centar, uz navedene programe, provodi i treći program prema preporuci nadležnog ministarstva – kombinaciju Programa odgoja i obrazovanja za djecu i mladež s umjerenom i težom mentalnom retardacijom i Programa bazične perceptivno-motoričke stimulacije (Fakultet za defektologiju, Zagreb, 1997.). Program se provodi pri Odjelu Baredice, koji djeluje od školske godine 2002./2003., te pri Područnom odjelu Fortica u Kraljevici, koji djeluje od školske godine 2004./2005. Već dugi niz godina u sastavu Centra djeluje i Područni odjel Oštro u Kraljevici.

Centar je i danas jedina ustanova na području Primorsko-goranske županije s otocima u kojoj se provode odgoj i obrazovanje, habilitacija i rehabilitacija djece i mladih s intelektualnim teškoćama te drugim razvojnim teškoćama, uz pružanje stručne potpore i programa prilagođenih njihovim individualnim potrebama.

Djelatnosti:
Osnovno obrazovanje

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
1960 g.

Naslov:
Javni bilježnik Žaklina Marinković (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Javni bilježnik Velibor Panjković (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Grad Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

VIAF osoba:
153063302

Naslov:
Ribarić, Ivan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivan Ribarić (22.08.1888. - 06.01.1960.), učitelj. Pohađao je šest razreda osnovne škole, jedan razred gimnazije u Pazinu (1901/02.), pripravnicu za učiteljišta u Pazinu i učiteljsku školu u Kopru s maturom (1903. - 1907.). U javnu službu stupio 1907. godine, učiteljevao u Istri (Kršan, Šušnjevica, Novaci, Grdoselo) do 1927. godine. U svibnju 1928. godine s obitelji seli u Rijeku (Plasse S. Nicolo), a zatim zbog teških materijalnih prilika na Sušak. S 01.03.1930. godine do ožujka 1942. godine (do 1932. god. kao dnevničar, a od tada kao stalni učitelj) bio je učitelj i upravitelj Pučke škole Drenova, nakon rata upravitelj i učitelj u Osnovnoj školi u Rukavcu, a od 01.09.1946. službenik u Prosvjetnom odjelu KNO-a Opatija. Umirovljen 1948. godine. Za vrijeme Drugog svjetskog rata od 22.03.1942. do 15.02.1944. godine bio je interniran u Koncentracijskom logoru Lanciano (Chieti) u Italiji. Nakon povratka iz internacije surađivao u antifašističkom pokretu na području Šušnjevice, Mošćenica i Zameta.

Mjesto (grad/općina):
Drenova (Rijeka)

Volosko (Opatija)

Grdoselo

Sušak

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1888-1960 g.

Ustroj osobe:
Sestre Franica ud. Krajcar i Tonica; supruga Agata rođ. Jager (Jagar), domaćica (Zarečje, 5.2.1895.-), od oca Josipa, željezničara i majke Franjice rođ. Čelihar, vjenčana s Ribarićem 25.5.1920.; kći Neda udana Špoljar (24.3.1921.-svibanj, 1982.), nastavnica; unuke Jasna Levak (rođ. 1948.) i Vesna Špoljar.

Funkcije:
Prosvjetni djelatnik.

Naslov:
Gradski muzej Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Povijest:
Nepoznat je točan datum osnivanja Gradskog muzeja Rijeka (Museo civico Fiume). Prema jednom izvješću iz 1892. proizlazi da je te godine već postojao i imao zajedničku upravu s gradskom bibliotekom. Po istom izvješću (vidi "Rijeka/Zbornik", 1953.) bio je smješten u Ulici Ciotta 5 (danas Ulica Erazma Barčića) u školskoj zgradi.

Premda su se o njegovu radu brinuli i članovi "Società di storia patria", radio je stihijski i kao muzej djelovao zapušteno. Osnivanjem "Società di studi fiumani"1923. stanje muzeja donekle se poboljšalo, ali sve do 1945., kada je djelovao kao talijanska ustanova, nije bio vođen prema muzejskim standardima. Čini se da muzejska građa nije bila ni sređena ni inventarizirana.

Od 1925. Muzej se nalazio u zgradi „Villa Margherita“, odnosno u današnjoj zgradi Državnog arhiva u Rijeci. U Narodnim novinama, br. 99 od 11. prosinca 1948., navodi se sljedeća službena obavijest: „Rješenjem ministra prosvjete od 30. studenoga 1948., br. 70.726-II-1948., odobreno je da se Gradski historijski muzej u Rijeci i Gradski muzej u Sušaku spoje u Muzej hrvatskog Primorja sa sjedištem u Rijeci.“

Iz tog je rješenja razvidno da je nakon Drugoga svjetskog rata Gradski muzej Rijeka djelovao pod imenom Gradski historijski muzej u Rijeci.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
1892-1948 g.

Naslov:
Inchiostri, Dragutin

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Dragutin (Carlo) Inchiostri (Split, 18.10.1866. — Beograd, 16.09.1942.), slikar i fotograf.
U Zadar je došao oko 1887. godine i najprije radio kao slikar, a zatim i na restauratorskim poslovima. Za boravka u Firenzi zainteresirao se za fotografiju, pa u Zadru 1893. godine na trećem katu kuće Alesani u Calle de Papuzzeri otvara vlastiti atelje. U njemu je radio do kraja 1894. godine udružen s retušerom iz Firenze A. Chelazzijem. Za vrijeme rada u Zadru obavio je snimanje zadarskog Plemićkog kazališta, pučkih svečanosti u okolici Knina i u Vrlici, a iz istog vremena potječe i znameniti portret slikara Celestina Medovića.
Nakon Zadra Inchiosti 1895. godine dolazi u Zagreb kako bi se usavršavao u slikarstvu, a istovremeno je zainteresirane podučavao fotografiji i fotografiranju. U to vrijeme prihvaća posao snimanja na području Bjelovarsko - križevačke i Virovitičke županije za potrebe Milenijske izložbe u Budimpešti 1896. godine i radi kraće vrijeme u Bjelovaru. Po završetku snimanja za izložbu vraća se 1896. u Zagreb gdje neko vrijeme radi s fotografom Hippolgtom pl. Lafranchinijem u njegovom ateljeu u Ilici 52 , a 22. srpnja prijavljuje vlastiti fotografski obrt te otvara „Prvu hrvatsku školu za amateur – svjetloslikare“. Atelje i školu na uglu Palmotićeve i Hatzove ulice koju vodi do kraja 1897. godine nakon čega se u potpunosti prestaje baviti fotografijom i vraća se slikarstvu.
Nakon Zagreba, početkom prošlog stoljeća dvije je godine radio kao slikar u Karlovcu, a od 1910. do kraja života u Beogradu gdje se nastavio baviti pedagoškim radom, ali ne vezanim uz fotografiju.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Zadar

Karlovac (KARLOVAC)

Beograd

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1866-1942 g.

Funkcije:
Slikar i fotograf.

VIAF osoba:
50173303

Naslov:
Majetić, Alojz

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Alojz Majetić (Rijeka, 30.08.1938.), hrvatski književnik i novinar. Studirao komparativnu književnost i francuski jezik na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Radio kao novinar, korektor, urednik (časopisi Republika i Paradoks, nakladnička kuća Mladost), tajnik Društva hrvatskih književnika i samostalni književnik.
Godine 1963. bila mu je zabranjena pjesnička zbirka Otimam, što je bio uvod u skandal oko zabrane njegova romana Čangi (1963.), protiv kojega se vodio sudski postupak. Ta kultna knjiga, pisana u modelu tzv. proze u trapericama, o zagrebačkome huliganu kojega šalju na preodgoj na radnu akciju, ali se on i ondje snalazi, zapravo je kritička i ironična slika tadašnje socijalističke omladine. Optužen i zabranjen zbog nemorala, u izmijenjenu obliku roman je 1970. bio objavljen kao Čangi off Gottoff, a sadrži i dokumente iz tiska koji se odnose na suđenje romanu. Napisao je i dva romana za djecu (Omiški gusari, 1981., i Glavata priča, 1996). Njegova knjiga Kako uspjeti u životu (1977.) namijenjena je širokoj publici, a 1990-ih zaokupljala ga je tematika Domovinskoga rata (Tkači jedara, 1997.; Vrata iza pučine, 1998.). Napisao je i desetak radijskih i televizijskih drama (Kamo brzaš stari, 1971.; Škola za frajere, 1973.; Zajamčeno bezbolno, 1977.; Sjećanje na zavičaj, 1995.; Zvona za ptice, 1995., i dr.).

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1938 g.

Funkcije:
Književnik, novinar.

VIAF osoba:
118028593

Naslov:
Sunko, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milan Sunko (Zidani Most 05.12.1860. - Zagreb 09.03.1891.), slikar. Pučku školu završio u Petrinji, a srednju u Rijeci. Studirao na akademiji u Beču, gdje je bio učenik prof. arhitekture J. Petschinga i prof. slikarstva H. Kleina. U akvarelu slikao lirski intonirane pejsaže iz Bosne (u Bosni i Hrvatskoj je 1884. godine služio vojsku) i Italije (koju je 1890. proputovao sa svojim dobrotvorom Pettenegom), portrete i folklorne prizore. Bavio se numizmatikom i arheologijom, crtao i snimao arhitektonske spomenike, pretežno iz križevačkog kraja. Istaknuo se kao slikar grbova radeći heraldičke motive za austrijske i engleske naručitelje. Radovi su mu bili izloženi na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu 1891., na Milenijskoj izložbi u Budimpešti 1896., na Izložbi vukovarskih portreta XIX. i XX. stoljeća u Vukovaru 1961. i dr.

Mjesto (grad/općina):
Petrinja (PETRINJA)

Rijeka (RIJEKA)

Beč (Austrija)

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1860-1891 g.

Funkcije:
Planinar.

VIAF osoba:
305524960

Naslov:
Juranić, Oskar

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Oskar Juranić (1909. – 1948.), pravnik, španjolski borac, logoraš u nacističkom konclogoru Dachau i član tamošnjeg Jugoslavenskog komiteta. Poslije rata radio kao tajnik Ministarstva vanjskih poslova Jugoslavije sve do 1948. kad je uhapšen i s grupom bivših logoraša iz Dachaua (većinom Slovenaca) optužen za suradnju s Gestapom i osuđen na tzv. Dachauskom procesu na smrt, te smaknut. Ne zna se točan datum ni godina smaknuća.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1909-1948 g.

Funkcije:
Pravnik, logoraš u nacističkom konclogoru Dachau.

Naslov:
Državni arhiv u Rijeci

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske

Povijest:
Tradicija čuvanja pismohrana u javnim uredima u Rijeci neprekinuto traje od 15. stoljeća, ali sustavna djelatnost prikupljanja, čuvanja i obrade povijesnog arhivskog gradiva pokrenuta je tek utemeljenjem potpuno samostalne arhivske ustanove, Kraljevskog državnog arhiva u Rijeci (R. Archivio di Stato in Fiume), 1. rujna 1926.

Kraljevskim dekretom od 6. prosinca 1928. godine potvrđena je opstojnost riječkog arhiva, ali kao odsjeka Kraljevskog državnog arhiva u Trstu. Takav status i naziv (R. Archivio di Stato – Sezione di Fiume) Arhiv je zadržao do kraja talijanske vlasti u Rijeci 1945.

Od 1945. do 1948. Arhiv djeluje na području tzv. „Zone B“, u kojoj najvišu vlast imaju Gradski narodni odbor Rijeka i Vojna uprava Jugoslavenske armije, kao posve samostalna ustanova pod nazivom Državni arhiv Rijeka – Archivio di Stato Fiume. U veljači 1948. godine postaje sastavnim dijelom zagrebačkog državnog arhiva kao ispostava Državnog arhiva u Zagrebu, no već koncem 1949. vraća mu se prethodni naziv i status posve samostalne ustanove.

Od 1959. mijenja naziv u Historijski arhiv Rijeka te pod njim djeluje do 1993. Tada, u samostalnoj hrvatskoj državi, dobiva naziv Povijesni arhiv Rijeka, pod kojim djeluje do 1997., kada mijenja naziv u Državni arhiv u Rijeci.

Djelatnosti:
Djelatnosti knjižnica i arhiva

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Napomene:
Od utemeljenja do 1945. godine Arhiv djeluje na području Kvarnerske pokrajine, koja je uz Rijeku i liburnijski dio Istre obuhvaćala i znatan dio slovenskog Krasa. Tijekom Drugog svjetskog rata djelokrug Arhiva proširio se i na jugozapadna hrvatska područja koja je 1941. anektirala Italija. U tom razdoblju Arhivom, kao ispostavom Državnog arhiva u Trstu, upravlja zajednički ravnatelj. Obje ustanove su u djelokrugu Ministarstva unutrašnjih poslova Kraljevine Italije, i to njegove Generalne direkcije za građansku upravu – Središnji ured za državne arhive.

U razdoblju nakon 1945. područje djelovanja Arhiva proteglo se na čitavu hrvatsku Istru te otoke Cres, Lošinj i Krk. Kada je 1958. osnovan arhiv u Pazinu, riječkom arhivu ostaju kompetencije jedino nad istočnim, liburnijskim dijelom Istre. Gubitak nadležnosti u tim krajevima nadomješta se proširenjem područja djelatnosti riječkog arhiva u Primorju i Gorskom kotaru.

Tada je zaokružen područni djelokrug Državnog arhiva u Rijeci, koji i danas obuhvaća cjelokupan prostor suvremene Primorsko-goranske županije, a izvan nje još i područje grada Senja u Ličko-senjskoj županiji. Od 1948. nadalje riječki Arhiv je, u stručnim stvarima, neposredno podređen Hrvatskom državnom arhivu, dok je njegov osnivač i glavni financijer republičko, odnosno državno Ministarstvo kulture.

Vrijeme djelovanja:
1926 g.

Ustroj osobe:
Unutar Arhiva djeluju:
1. Odjel za zaštitu arhivskog gradiva:
1.1. Odsjek za zaštitu, sređivanje i obradu arhivskog i dokumentarnog gradiva,
1.2. Odsjek za zaštitu, konzervaciju, restauraciju i reprografiju arhivskog gradiva;
2. Odjel za opće poslove i korištenje gradiva:
2.1. Odsjek informacijsko-dokumentacijskih poslova s čitaonicom,
2.2. Odsjek za opće i tehničke poslove,
2.3. Arhivska knjižnica.
Od 2003. godine kao sastavni dio Arhiva djeluje i Sabirni centar u Senju.

Nadležnost:
Arhiv obavlja djelatnost na području Primorsko-goranske županije te Grada Senja. Arhiv obavlja arhivsku službu u odnosu na arhivsko i registraturno gradivo državnih tijela, pravnih osoba s javnim ovlastima i javnih službi koje obavljaju djelatnost na području djelovanja Arhiva.

Sabirni centar u Senju osnovan je na temelju Mišljenja Hrvatskog arhivskog vijeća 2003.

Naslov:
Brnobić Humski, Josip

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Muzički pedagog, dirigent i skladatelj Josip Brnobić rođen je u Brnobićima kod Huma 5.11.1894. Po završetku talijanske osnovne škole i jednogodišnje pripravnice, maturira 1913. na Hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Od 1913. radi kao pomoćni učitelj na osnovnim školama u Pazinu i Čepiću, a 1916. polaže ispit zrelosti za pučke škole na Učiteljskoj školi u Kastvu. Školske 1918/1819. imenovan je na mjesto učitelja pjevanja na Hrvatskoj gimnaziji u Pazinu. Tijekom službovanja u Pazinu angažirano sudjeluje u djelatnostima Hrvatske čitaonice u Pazinu, te radi kao tajnik Odbora za promicanje učiteljskih interesa za Istru. Od 1920. do 1923. studira na Muzičkom konzervatoriju u Ljubljani. Po završetku studija preuzima mjesto dirigenta (1924-1928) pjevačkog društva „Slavec“ i radi kao muzički pedagog u gimnazijama u Ljubljani (1924-1928), Bihaću (1928-1929), Skopju (1930-1938), gdje usporedno vodi pjevačko društvo „Vardar“ i „Mokranjac“, Beogradu (1938-1942) i Vršcu (1942-1951), gdje radi na Učiteljskoj školi te utemeljuje osnovnu glazbenu školu i pjevački zbor „Žarko Zrenjanin“. Od 1951. do umirovljenja 1960. obavlja dužnost direktora glazbene škole u Rijeci, te ravna zborom „Jedinstvo“. Umro je u Rijeci 1984. godine.
Svoje glazbeno i pedagoško iskustvo objavio je 1938. godine u udžbeniku za I. i II. razred srednjih škola „Teoretsko-praktična škola pjevanja“, koji je bio u službenoj uporabi do 1946. godine. Tijekom obrazovanja i kasnije karijere bavi se skladanjem. Nakon prvijenca „Oblaček“, napisanog u Pazinu tijekom školovanja 1913., komponirao je tridesetak skladbi za soliste, zborove i orkestar te liturgijsko izvođenje, te glazbeni kazališni komad namijenjen djeci „Pingvini“.

Mjesto (grad/općina):
Pazin

Ljubljana

Bihać

Skoplje (Makedonija)

Beograd

Vršac

Rijeka (RIJEKA)

Vrijeme djelovanja:
05.11.1894.

Naslov:
Županijski sud u Rijeci

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
sud

VIAF osoba:
305756132

Naslov:
Zdravstvena ustanova Ljekarna Jadran

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:
Ljekarne

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
1995 g.

Naslov:
Dom zdravlja Primorsko-goranske županije

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:
Djelatnosti opće medicinske prakse

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
2003 g.

Naslov:
Udruga za suzbijanje bolesti ovisnosti Rijeka

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
udruga

Napomene:
Anto Jonjić predsjednik udruge

Vrijeme djelovanja:
1997-2024 g.

Nadležnost:
Djelovanje na sprečavanju širenja bolesti ovisnosti.

Naslov:
Udruga za promociju i primjenu ekološke pčelarske etike Biopčela

Djelatnosti:
Djelatnosti ostalih članskih organizacija, d. n.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
udruga

Napomene:
Nermin Graca OIB: 33203649516 predsjednik

Vrijeme djelovanja:
2004 g.

Nadležnost:
Udruga u okviru svoje djelatnosti stvara uvjete za ekološku pčelarsku proizvodnju; stvara ravnopravne uvjete članovima za provedbu ideja, inicijativa ili proširenje postojećih programa; pruža savjetodavne usluge o načinu i sredstvima za ostvarivanje ekološkog uzgoja pčela i pčelarenja; promiče ekološku svijest u pčelarstvu, biologiji pčele i drugim područjima zaštite okoliša; pruža potporu izradi studija, poslovnih planova i investicijskih programa namijenjenih ekološkom uzgoju pčela i proizvodnji meda na području Primorsko-goranske županije; pruža potporu izradi studija o zemljopisnom podrijetlu, izvornosti i kvaliteti meda; daje ocjene i upute o načinu prezentacije; osigurava povoljne uvjete za prezentaciju i promidžbu u sredstvima javnog informiranja, drugim udrugama iste ili slične djelatnosti te tijelima državne vlasti; stvara uvjete za sudjelovanje na sajmovima u zemlji i inozemstvu; organizira stručna predavanja, seminare, savjetovanja i izložbe radi izobrazbe svojih članova i zainteresiranih građana iz područja pčelarstva; informira javnost o rezultatima i aktivnostima udruge; preventivno djeluje radi unapređenja i zaštite zdravlja ljudi te unapređenja kvalitete života starijih osoba, djece i mladih; provodi edukativne aktivnosti i širi informacije o dobrobitima uporabe pčelinjih proizvoda i njihovoj povezanosti sa zdravljem ljudi; razvija programe međunarodne suradnje te se uključuje u rad domaćih i međunarodnih znanstvenih institucija iz područja pčelarstva; izdaje knjige i časopise; obavlja i druge djelatnosti utvrđene člankom 8. Statuta udruge.

Naslov:
Javna vatrogasna postrojba Grada Rijeke

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Rijeka

Djelatnosti:
Djelatnosti vatrogasne službe

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
1999 g.

Naslov:
Centar za profesionalnu rehabilitaciju Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Djelatnosti socijalne skrbi bez smještaja za starije osobe i osobe s invaliditetom

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
2015 g.

Naslov:
Centar za pružanje usluga u zajednici Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Ostale djelatnosti socijalne skrbi sa smještajem

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Drvodjeljska i strojarska škola Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:
Tehničko i strukovno srednje obrazovanje

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Brajković, Berislav

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Berislav Brajković (1925. - 2012.), akademski kipar, lutkar, kazališni i filmski režiser, scenograf i veslač.
Završio Akademiju likovnih umjetnosti, radio kao operni redatelj, asistirao na studiju glume, predavao glumu na Muzičkoj akademiji, režirao crtane filmove u Zagreb filmu. Najvažnije lutkarsko iskustvo stekao je u Družini mladih pod vodstvom Vlade Habuneka, kojoj se pridružio 1945., a koja je 1948. prerasla u Zemaljsko (danas Zagrebačko) kazalište lutaka. Najsnažniji pečat ostavio je u riječkom kazalištu lutaka, koje je vodio od 1963. do 1973. godine. Za doprinos umjetnosti hrvatskog lutkarstva Berislav Brajković je u okviru 15. vukovarskog lutkarskog proljeća 2010. godine dobio nagradu za životno djelo.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1925-2012 g.

Funkcije:
Kipar, redatelj, lutkar i scenograf.

VIAF osoba:
305498527

Naslov:
Polić, Gordana

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Funkcije:
Predavatelj gradiva.

Naslov:
Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom. Područni ured u Rijeci

Vrsta osobe:
Ustrojstvena jedinica

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
agencija

Naslov:
Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Djelatnosti:
Ostali smještaj

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
2006 g.

Naslov:
Javni bilježnik Nataša Vidas Butorac (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Vrijeme djelovanja:
2025 g.

Naslov:
Kursar, Branko

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Funkcije:
Predavatelj gradiva.

Naslov:
Valušek, Berislav

Vrsta osobe:
Osoba

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Naslov:
Zmajić, Bartol Benedikt

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Bartol Benedikt Zmajić (Bakar, 20.06.1813. – Rijeka, 29.04.1888.), hrvatski političar i pravnik.
Veliki župan Riječke županije i saborski zastupnik.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
20.06.1813.-29.04.1888.

Funkcije:
Pravnik.

VIAF osoba:
63172395299119194000

Naslov:
Centar za socijalnu skrb Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Ostale djelatnosti socijalne skrbi bez smještaja, d. n.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Gradska knjižnica Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Rijeka

Djelatnosti:
Djelatnosti knjižnica i arhiva

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
1849 g.

VIAF osoba:
305605314

Naslov:
Rakovac, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milan Rakovac (12.12.1939.), hrvatski književnik, novinar i prevoditelj. Završio Vojnopomorsku akademiju u Divuljama kraj Splita. Od 1968. djelovao kao profesionalni novinar. Bio je glavni urednik Glasa Istre 1973–75. Objavljuje pjesme, romane, putopise i kratke priče (Sik, 1980.; Priko Učke, 1980.; 'Riva i druži: ili, caco su nassa dizza, 1983.; Sliparija, 1986.; Snovid, 1987.; Dotepenec, 1989.; Istragram: štuorije & uganke, 2000.; Cha for kids: pismarica ditinjska, 2004.; La Triestina: spomenar-romanček iliti ga paraliterarni pamphlet, 2006.; Besida priletuća, 2009., i dr.) zavičajnoga, istarskoga nadahnuća. Piše i oglede (Kvarnerski otočni lucidar, 2006.; Sinovi Istre, 2009.), novinske članke, filmske scenarije (Vladimir Fulgosi, Grgo gre u Pazin, 1983.; Na istarski način, 1985.) i dr. Živi u Zagrebu gdje je do umirovljenja radio kao urednik na Hrvatskoj televiziji. Prevodi s talijanskoga.

Mjesto (grad/općina):
Pula

Rijeka (RIJEKA)

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1939 g.

Funkcije:
Književnik

Naslov:
Papandopulo, Boris

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Boris Papandopulo (Bad Honnef, Njemačka, 25.02.1906. – Zagreb, 16.10.1991.), hrvatski skladatelj i dirigent.
Potomak ugledne obitelji Strozzi (baka Marija Ružička-Strozzi, ujak Tito Strozzi), koja je njegovala kazališnu i glazbenu umjetnost. Majka mu je bila Maja Strozzi-Pečić, cijenjena sopranistica, a otac ruski plemenitaš Konstantin Papandopulos. Diplomirao je kompoziciju 1929. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi B. Berse. Dirigiranje je učio na Novom konzervatoriju u Beču (1925–28.) kod Dirka Focka. Bio je zborovođa pjevačkoga društva Kolo (1928–34.) i dirigent Društvenog orkestra Hrvatskoga glazbenog zavoda u Zagrebu (1931–34.), zborovođa pjevačkoga društva Zvonimir u Splitu (1935–38.), potom u Zagrebu zborovođa Kola (1938–46.), dirigent (1940–45.) i ravnatelj (1943–45.) Opere te dirigent Simfonijskog orkestra Hrvatskoga krugovala (1942–45.). Nakon II. svjetskog rata dirigirao je Operom u Rijeci (i bio njezin direktor 1946–48., 1953–59.), potom Operom u Sarajevu (1948–53.), Zagrebu (1959–65.) i Splitu (1968–74.). Istodobno je bio gost-dirigent u kazalištu Komedija u Zagrebu te Opere u Kairu. Godine 1965. imenovan je redovitim članom JAZU. Ostavio je opsežan opus s više od 400 djela. Pisao je za sva glazbena područja: orkestralnu, koncertantnu i komornu glazbu, solističke skladbe (posebno za glasovir, s poznatom Contradanzom), glazbeno-scenska djela i kantate, filmsku glazbu (npr. Bakonja fra Brne F. Hanžekovića, 1951.; Pustolov pred vratima Š. Šimatovića, 1961.), sakralne skladbe te skladbe za glas ili zbor (Ljubavne pjesme, Svatovske, Dodolice i dr.). Njegov opus pripada u sam vrh hrvatske umjetničke glazbe 20. st. Dobio je Nagradu "Vladimir Nazor" za životno djelo (1968.).

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Rijeka (RIJEKA)

Split

Sarajevo

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1906-1991 g.

Funkcije:
Skladatelj, dirigent

Naslov:
Marotti, Josip

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Josip (Bobi) Marotti (Maribor, 18.12.1922. - Zagreb, 24.07.2011.), hrvatski glumac.
Glumiti je počeo na slovenskom jeziku u kazališnoj amaterskoj skupini u Mariboru 1939. te u Glumačkoj školi HNK-a u Zagrebu, koju je pohađao 1941–43. godine. Član je ansambla HNK-a u Zagrebu 1941–53., s prekidima 1943–45., kada nastupa u partizanskim kazališnim trupama kao član Centralne kazališne družine pri ZAVNOH-u i Kazališta narodnog oslobođenja Hrvatske, te 1946–49., kada je angažiran u Narodnome kazalištu (poslije HNK Ivana pl. Zajca) u Rijeci. Od 1953. do umirovljenja 1981. bio je član ansambla Zagrebačkoga dramskog kazališta (danas Gradsko dramsko kazalište "Gavella"), kojemu je jedan od osnivača, a glumio je i u Pionirskom kazalištu (poslije Zagrebačko kazalište mladih) u Zagrebu (1949–54.), kao i u Slovenskom narodnom gledališču u Trstu te, u Zagrebu, u Teatru &TD i Malom kazalištu Trešnjevka, kao i na Dubrovačkim ljetnim igrama. Od 1986. bio je član Glumačke družine Histrion. Kao vanjski suradnik predavao je glumu na Akademiji za kazališnu umjetnost (danas Akademija dramske umjetnosti) u Zagrebu 1955–69. Glumio je u prvoj televizijskoj igranoj seriji u proizvodnji Televizije Zagreb Svemirska patrola (Tamara Srkulj, 1959.), a potom je zapažen ulogama u dramskim serijama prema književnim predlošcima: Dnevnik Očenašeka (1969.), Sam čovjek (1970., obje Eduard Galić), Zlatni mladić (Vladimir Gerić, 1970.) te U registraturi (Joakim Marušić, 1974.); u kasnijoj je dobi glumio i u TV serijama Dirigenti i mužikaši (Krešo Golik, 1991.) te, među ostalim, u humorističnoj seriji Bitange i princeze (Goran Kulenović, sezone I–II, 2005–06.). Dobitnik je Nagrade "Vladimir Nazor" za životno djelo 1983. godine.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1922-2011 g.

Funkcije:
Glumac.

VIAF osoba:
305524255

Naslov:
Gervais, Drago

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Drago Gervais (18.04.1904. - 01.07.1957.), hrvatski književnik. Studij prava završio u Zagrebu 1928. godine. Radio kao pripravnik u Crikvenici, Bakru i Bjelovaru te kao službenik u Beogradu i Rijeci. Od 1949. bio je direktor Drame, a od 1954. do smrti intendant Narodnoga kazališta Ivana Zajca u Rijeci. Pozornost književne kritike privukao je već prvom zbirkom Čakavski stihovi (1929.) i postao jedan od najistaknutijih hrvatskih dijalektalnih autora. Čakavštinom je napisao i rodoljubnu poemu Istarski kanat (1951.) i pučki igrokaz Duhi (1953.). Izvedene su mu komedije s temama iz suvremenoga života (Reakcionari, 1949.; Brod je otplovio, 1950.; Radi se o stanu, 1951.) i iz riječke prošlosti (Karolina Riječka, 1952.). Pisao i humoreske (Kozerije i humoreske, 1957.), pripovijetke (zbirka Bez domovine, 1996.) i feljtone. Libreto opere Kastavski kapitan i zapisi Intendantski dnevnik ostali su u rukopisu. S V. Antićem 1952. pokrenuo Riječku reviju i uređivao ju do kraja života. Jedan je od urednika Antologije istarskih i primorskih narodnih pjesama (1954.). Prema njegovim djelima snimljeni su filmovi Barba Žvane (1949.) i Karolina Riječka (1961.). Pjesme su mu uvrštene u mnogobrojne antologije, uglazbljivane i prevođene, a komedije prikazivane diljem Hrvatske.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Crikvenica (CRIKVENICA)

Bakar (BAKAR)

Bjelovar (BJELOVAR)

Beograd

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1904-1957 g.

Funkcije:
Književnik

Naslov:
Bukva, Asim

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Asim Bukva (Sarajevo, 13.02.1932. - Rijeka, 12.11.2008.), glumac.
Prvih pet godina svoje glumačke karijere bio je član Kazališta u Sarajevu gdje je nastupao i u ansamblu Drame i u Baletu. Slijedi angažman u Kazalištu u Rijeci, a potom u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, gdje ujedno i studira na Akademiji. Sljedeće dvije sezone djeluje u Tuzli, a onda se ponovno vraća u Rijeku, u HNK Ivana pl. Zajca u kojem je djelovao do kraja svoje glumačke karijere. Na gostovanjima zagrebačkog i riječkog Hrvatskog narodnog kazališta i Narodnog pozorišta u Sarajevu obišao je niz europskih kazališnih središta.
Tijekom školovanja i aktivnog rada na sceni bio je u klasi i pod okom niza poznatih redateljskih imena s kojima je stvarao svoj glumački izraz (Boro Hanauska, Hino Košćak, Vlado Jablan, Jolanda Đačić, Branko Gavella, Drago Krča, Anđelko Štimac, Leo Tomašić, Vlado Vukmirović, Georgij Paro, Nino Mangano). Gotovo je cijeli svoj životni i umjetnički vijek posvetio riječkome glumištu, iz kojega je početkom 1990. godine otišao u mirovinu. Unatoč tome, i dalje je bio aktivan u kazališnim projektima kao jedna od nezaobilaznih glumačkih osobnosti i kao nosilac dramskog repertoara.
Prvi scenski nastup bilježi kao osamnaestogodišnji učenik Dramske škole baletskog odsjeka u svome rodnom gradu Sarajevu god. 1950. u Papandopulovu baletu „Žetva“, da bi otada pa do kraja svoje karijere izvanredno interpretirao više od stotinu i trideset uloga u kazalištima Sarajeva, Tuzle, Zagreba i Rijeke. Glumio također u Crveni i crni (1985.), Kapelski kresovi (1974.) i Potonulo groblje (2002.).

Mjesto (grad/općina):
Sarajevo

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1932-2008 g.

Funkcije:
Glumac.

Naslov:
Lovrić, Marijan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Marijan Lovrić (16.11.1915. - 17.09.1993.), hrvatski glumac. Studirao na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, a zatim se u Pragu upisao na muzikologiju i ujedno radio u Operi Národnoga divadla kao asistent režije B. Gavelle. Od 1937. glumio je u Zagrebu, Osijeku, Sarajevu i Rijeci te u Kazalištu narodnoga oslobođenja Hrvatske, a od 1949. bio je član Jugoslovenskoga dramskoga pozorišta u Beogradu. Značajnije uloge: Otelo i Klaudije (W. Shakespeare, Hamlet), Ferdinand (F. Schiller, Spletka i ljubav), Ada i Ilja (J. Kosor, Požar strasti), Jimmy (E. O'Neill, Dugo putovanje u noć), Gaston (J. Anouilh, Putnik bez prtljage) i Garcin (J.-P. Sartre, Iza zatvorenih vrata). Tumačio i glavne uloge u prvim jugoslavenskim filmovima nakon 1945., npr. Slavica (1947.) V. Afrića i Zastava (1949.) B. Marjanovića.

Mjesto (grad/općina):
Osijek (OSIJEK)

Beograd

Zagreb (ZAGREB)

Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1915-1993 g.

Funkcije:
Glumac

Naslov:
Prirodoslovni muzej Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:
Djelatnosti muzeja

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:
Djelatnosti muzeja

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Muzej moderne i suvremene umjetnosti

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Grad Rijeka

Povijest:
Muzej moderne i suvremene umjetnosti djeluje temeljem Zakona o muzejima (NN br. 142/1988, NN br. 65/2009), Statuta iz 2000., Izmjena Statuta od 7.12.2002. te ostalih općih akata. Upisan je u sudski registar 4.11.1999. pod nazivom Moderna galerija Rijeka – muzej moderne i suvremene umjetnosti. Izmjenama Statuta Muzej mijenja naziv u Muzej moderne i suvremene umjetnosti.

Između ostaloga, Muzej se bavi sustavnim sakupljanjem, čuvanjem, stručnom zaštitom, stručnom i znanstvenom obradom i prezentiranjem pokretnih kulturnih dobara koja čine zbirke Galerije, izdavanjem monografija, kataloga, knjiga i ostalih stručnih publikacija te drugim djelatnostima temeljem Statuta i odobrenih djelatnosti upisom u sudski registar.

Djelatnosti:
Djelatnosti muzeja

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
1948 g.

Naslov:
Edit Rijeka novinsko-izdavačka ustanova

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Talijanska unija/Unione Italiana

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Nastavni zavod za javno zdravstvo Primorsko-goranske županije

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Djelatnosti:
Djelatnosti specijalističke medicinske prakse

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Naslov:
Općinsko državno odvjetništvo u Rijeci

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
državna uprava – pravosudno tijelo

Vrijeme djelovanja:
1995 g.

Naslov:
Županijsko državno odvjetništvo u Rijeci

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
Na području Županijskog državnog odvjetništva u Rijeci djeluju četiri Općinska državna odvjetništva i to u Crikvenici, Delnicama, Opatiji i Rijeci. Općinska državna odvjetništva u Crikvenici i Rijeci uz Kazneni odjel imaju i Građansko-upravni odjel.

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
državna uprava – pravosudno tijelo

Naslov:
Županijski sud u Rijeci

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Povijest:
Županijski sud u Rijeci dio je mreže županijskih sudova u Republici Hrvatskoj, koju čini 21 sud. Nadležan je za područje općinskih sudova u Crikvenici (kojem je pripojen Općinski sud u Senju), Delnicama (kojima su pripojeni Općinski sud u Čabru i Općinski sud Vrbovsko), Krku, Malom Lošinju, Opatiji, Rabu i Rijeci. Dio sadašnjih sudova ukinut će se ili pripojiti drugima planom reforme koja je započela 2008. godine.

Prethodnici Županijskog suda jesu:

1. Okružni narodni sud u Rijeci - 1945. do 1963. godine (ustavne i zakonske promjene);
2. Okružni sud u Rijeci - 1963. do 1994. godine (ustavne i zakonske promjene, NN 3/94).

Pokriva Primorsko-goransku županiju te dio Ličko-senjske županije (Grad Senj).

Djelatnosti:
Sudske i pravosudne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
sud

Vrijeme djelovanja:
1994 g.

Naslov:
Prometna škola Rijeka

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Primorsko-goranska županija

Povijest:
Nastala je odlukom Skupštine općine Rijeka od 25. lipnja 1992., ali njezina povijest seže u šezdesete godine kada se u okviru Metaloprerađivačke škole s praktičnom obukom otvara odjel prometa i započinje školovanje kadrova za cestovni promet.

Kao što je vidljivo iz kronologije razvoja škole, tadašnja Metaloprerađivačka škola zbog proširenja djelatnosti 1970. godine mijenja naziv u Metalsko-saobraćajni školski centar. Najprije započinje školovanje vozača, a prva generacija tehničara cestovnog prometa upisana je 1971. godine. U razdoblju od 1991. do 1995. godine u školi su se obrazovali i tehničari unutarnjeg transporta. Godine 1987. iz Ekonomske škole premješteni su tehničari poštanskog prometa, a danas je puni naziv tog usmjerenja tehničari poštanskog i telekomunikacijskog prometa.

Od šezdesetih do 1992. godine bilo je niz reformi i reorganizacija u kojima je škola mijenjala naziv, a više puta i lokaciju: Metaloprerađivačka škola; Metalsko-saobraćajni školski centar; CUO ITK; Tehnološko-saobraćajni školski centar; Prometna škola.

Djelatnosti:
Tehničko i strukovno srednje obrazovanje

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
javna ustanova

Vrijeme djelovanja:
1992 g.

Naslov:
Javni bilježnik Vesna Švegović (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Javni bilježnik Darko Paravić (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Primorsko-goranska županija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Osnivač:
Republika Hrvatska

Djelatnosti:
Opće djelatnosti javne uprave

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
lokalna i područna uprava

VIAF osoba:
267048827

Naslov:
Sterniša, Adolfo

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Adolfo Sterniša (Rijeka, 26.04.1901. - ?), elektrotehničar, sportaš. Otac Franz i majka Marija rođena Vovk. Vjenčao se u Rijeci 14. veljače 1931. s Pierinom Matcovich, s kojom je imao sina Umberta (rođen 1933., umro 1936.). Nakon Prvog svjetskog rata stekao je državljanstvo SHS, kojeg se odrekao 1930. kada je prihvatio talijansko državljanstvo. Nakon Drugog svjetskog rata optirao je ponovno za talijansko državljanstvo te 1951. odselio u Italiju. Njegova daljnja sudbina nije poznata.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Napomene:
U matičnu knjigu rođenih osoba je upisana kao Adolfo Sterniša. Za vrijeme talijanske uprave u Rijeci javlja se u službenim dokumentima kao Adolfo Sternisa i Adolfo Sternissa.

Vrijeme djelovanja:
1901 g.

Funkcije:
Po struci elektrotehničar, Adolfo Sterniša je radio u Javnom poduzeću za proizvodnju plina u Rijeci. (Azienda servizi pubblici produzione gas). Oko 1935. je postao zamjenik šefa radionice. Za povijest je značajan kao vrstan sportaš. Godine 1922. pobijedio je na plivačkom natjecanju u Rijeci, a 1924. na Talijanskom veslačkom prvenstvu u Torinu.

Naslov:
Javni bilježnik Gordana Legović (Rijeka)

Vrsta osobe:
Osoba

Osnivač:
Ministarstvo pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Hrvatske

Djelatnosti:
Pravne djelatnosti

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
ostale pravne osobe i tijela s javnim ovlastima

Naslov:
Starčević, Ante

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ante Starčević (Žitnik kraj Gospića, 23.05.1823. – Zagreb, 28.02.1896.), političar, filozof i književnik.
Pučku školu polazio u Klancu, gimnaziju završio u Zagrebu, gdje je od 1843. do 1845. studirao filozofiju na Kraljevskoj akademiji znanosti. Nakon toga studirao bogosloviju u Senju te u Pešti, gdje je osim bogoslovije još slušao i filozofiju i slobodne znanosti. U Zagrebu je 1845. napisao svoje prve pjesme i članak "Nešto o pirnih običajih u Lici", koje objavljuje u "Gajevoj Danici". Pjesme je objavljivao i u "Zori Dalmatinskoj" i "Bačkoj vili" potpisujući ih anagramom A. V. Rastevčić. God. 1846. stekao doktorat iz filozofije. Uoči sloma Metternichova sistema (1848.) prekinuo bogoslovni studij u Pešti i vratio se u Hrvatsku. U Danici 13.05.1848. objavljena je njegova pjesma u slavu bana Jelačića pod imenom "Odziv s Velebita". Slijedeće se godine natjecao za mjesto profesora filozofije na zagrebačkoj Akademiji, ali nije uspio dobiti namještenje. Iste je godine u Kušlanovom "Slavenskom jugu" objavio putopis "Iz Like". Okušao se i u novelistici, publicistici, književnoj kritici, filozofskom eseju, kazalištu i znanosti. U razdoblju od 1951. do 1952. napisao četiri drame od kojih je sačuvan samo "Selski prorok", a usto je sa starogrčkog preveo "Anakreontove začinke" koje su objavljene u "Danici" 1853. godine. Među književnim kritikama ocjena Đorđićevih "Razlikih pjesmi" (1855.) označena je kao “prvi naš pravi književni essey iz stare dubrovačke književnosti.” (B. Drechsler). U Pozivu k predplati na "Hrvatsku rěčoslovnicu" (08.12.1851.) naznačio namjeru izdavanja hrvatske gramatike i protivljenje bečkom književnom dogovoru iz 1850. te jezičnoj i političkoj koncepciji Vuka Karadžića, što je osobito došlo do izražaja u predgovoru "Razvoda istrianskoga god. 1325." (1850.), kao i u kasnijim polemikama s vukovcima. Transkribiravši taj srednjovjekovni tekst iz glagoljice na latinicu, istaknuo je činjenicu da se mješavina svih triju hrvatskih narječja i krajinskog govora naziva hrvatskim jezikom, kojeg je promatrao u njegovu višestoljetnom razvoju. Suprotstavivši se vukovskoj reformi hrvatskog jezika, prihvatio je etimološki pravopis i započeo pisati ekavicom, ostajući tome dosljedan do kraja života. U njegovom se književnom radu, posebice ogledima i aforizmima, očitovalo nagnuće prema praktičnoj filozofiji, koju je nazivao "znanošću života". Za vrijeme Bachova apsolutizma radio u pisarnici svojeg prijatelja Lavoslava Šrama, a pored toga i u odboru Matice Ilirske (1852. - 1853.), Historičkom društvu i uredništvu lista "Neven". Zauzimao se za rješenje Istočnog pitanja reformama i suradnjom "raje" s bosanskim plemstvom, smatrajući muslimane "po kervi i jeziku najčistijom braćom", a bosanske begove najstarijim plemstvom u Europi ("Na čemu smo", 1878. i posmrtno objavljeno "Iztočno pitanje", 1899.). God. 1861. izabran za velikog bilježnika riječke županije. Tada je u četiri predstavke (koje se inače smatraju osnovicom pravaškog političkog programa) županijskoj skupštini, odredio svoja stajališta prema aktualnim političkim problemima. Polazeći od potrebe da Hrvatska odnose prema Austriji i Ugarskoj uredi međunarodnim ugovorima, isticao je da "narod hervatski ima dežanstva samo naprama osebi svoga zakonita kralja" i tražio obnovu cjelovitosti hrvatskih zemalja "nekadašnje velike kraljevine Hervatske" u kojima živi jedan (hrvatski) narod. Na toj je idejnoj osnovi zajedno s prijateljem iz školskim dana, E. Kvaternikom, gradio Stranku prava, koja je na Saboru 1861. zastupala ideju pune nacionalne slobode i državne nezavisnosti. Na Saboru od 1865. do 1867. održao je nekoliko važnih govora i razvio plodnu publicističku djelatnost koja je potrajala do Rakovičke bune (1871). U humorističko-satiričnom listu Zvekan počeo je 1867. godine objavljivati "Pisma Magjarolacah" i rasprave "Bi-li k slavstvu ili ka hervatstvu?" Slavensko je ime smatrao tuđim nadimkom koji obilježava sužnja, a "slavjanstvo" i "slavjansko bratstvo", "metafizičkim izmišljotinami i sanjarijama bez sadržaja". U pravaškom časopisu "Hervat" 1868. godine objavio članak "Stranke u Hervatskoj" gdje je za Narodnjake primijenio kovanicu "Slavoserb". Od 1873. do 1878. radio u odvjetničkoj pisarnici sinovca Davi-

da Starčevića u Jastrebarskom. Od 1879. na Sušaku pisao uvodne članke u "Slobodi". Preseljenjem tog pravaškog glasila, došao u Zagreb (1884.), a list je dvije godine kasnije dobio naziv "Hrvatska". U njemu je objavio seriju članaka "Ustavi Francezke" u povodu 100. godišnjice Francuske revolucije. Kao narodni zastupnik u Sabor je bio biran 1861., 1865., 1867. te od 1878. do smrti. Kada je u Stranci prava došlo do raskola, s Josipom Frankom osnovao je 1895. Čistu stranku prava, odvojivši se tako od matice koju je sam stvarao. Kao pristalica ideja Francuske revolucije i prava narodnosti, utemeljene u povijesnom hrvatskom državnom pravu, svojim je djelima i političkim radom u Hrvatskom saboru položio teorijske osnovice moderne hrvatske nacionalne države i stekao ugled "Otca domovine".

Mjesto (grad/općina):
Senj

Pešta

Rijeka (RIJEKA)

Sušak

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1823-1896 g.

Funkcije:
Političar, filozof i književnik.

VIAF osoba:
59125326

Naslov:
Pihler, Milan

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Milan Pihler (Osijek, 22.03.1897. – Rijeka, 24.08.1981.), operni pjevač, bariton.
Pjevanje učio u Zagrebu (kod zagrebačkog tenora Ernesta Cammarote) i Beču. Na opernoj pozornici debitirao 1919. u Osijeku kao Marcello (Puccini). Djelovao kao operni solist u Osijeku (1919. - 1927.), Beogradu (1927. - 1941.), Zagrebu (1941. - 1945.) i Rijeci (1945. - 1959.). Bio je stalni gost Ljubljanske opere, a nastupao je i na drugim domaćim i inozemnim pozornicama. Od njegovih brojnih baritonskih i bas-baritonskih uloga ponajviše se ističu Zajčev "Nikola Šubić Zrinjski", kojeg je interpretirao 130 puta, zatim "Boris Godunov" (Musorgski), Verdijev "Falstaff", Puccinijev "Scarpija", Gounodov Mefisto ("Faust"), te Gotovčevi likovi, gazda Marko ("Ero s onoga svijeta") i Gojen ("Morana").

Mjesto (grad/općina):
Osijek (OSIJEK)

Rijeka (RIJEKA)

Beograd

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1897-1981 g.

Funkcije:
Operni pjevač.

VIAF osoba:
45150083737114940000

Naslov:
Spinčić, Vjekoslav

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Vjekoslav Spinčić (Spinčići kraj Kastva, 23.10.1848. - Sušak, 27.05.1933.), političar i povjesničar.
Pučku školu završio u Kastvu, gimnaziju u Rijeci, a teologiju u Gorici i Trstu. Za svećenika zaređen 1872. godine. Nakon toga studirao povijest i geografiju u Pragu i Beču. Bio je nastavnik u Kopru (1876–82.), školski nadzornik u kotarima Kopar i Volosko (1882–88.) i nastavnik u Gorici (1888–92.). Godine 1892. otpušten iz službe jer je na Gospodarskoj izložbi u Zagrebu izjavio da Istra pripada Hrvatskoj.
Uz M. Mandića i M. Laginju najistaknutiji djelatnik drugog naraštaja preporoditelja među Hrvatima u Istri. Od godine 1882. zastupnik Istarskog pokrajinskog sabora, poslanik u Carevinskog vijeću od 1891. do raspada Monarhije, te član Privremenog narodnog predstavništva u Beogradu (1919. - 1920.). Nakon prepuštanja Istre Italiji povukao se iz političkog života do 1931. kada je ponovno bio zastupnik skupštine u Beogradu.
Pisati počeo u "Koledarima" (1869. - 1870.), prevodio članke s češkog i objavljivao ih u Vijencu pod pseudonimom Branislav Brežki, a do 1916. godine javljao se i u listu "Naša sloga". Značajnija su mu djela "Hrvatskoj il' Italiji?", "Rieč istarskih Hrvata Talijanom i svim na koje spada" (1890.), "Slavensko bogoslužje u Istri" (1913.), "Narodni preporod u Istri" (u D. Gruber, "Povijest Istre", 1924.) i dr.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Gorica

Trst

Beč (Austrija)

Koper

Volosko (Opatija)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1848-1933 g.

Funkcije:
Političar i povjesničar.

VIAF osoba:
50062129

Naslov:
Zajc, Ivan ml.

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Ivan Zajc ml. (Rijeka, 03.08.1832. - Zagreb, 16.12.1914.), hrvatski skladatelj, dirigent i pedagog.
U ranom djetinjstvu učio glazbu od oca, u šestoj godini javno nastupao svirajući violinu i klavir, a prve je skladbe napisao s dvanaest godina. God. 1850. otišao na Konzervatorij u Milano, gdje je studirao do 1855. godine. Nastavnici su mu bili S. Ronchetti-Monteviti (kontrapunkt i kompozicija), A. Mazzucato (instrumentacija) i L. Rossi (dramska muzika). Za vrijeme studija bio je jedan od najdarovitijih učenika. Njegov je diplomski rad (opera "La Tirolese") nagrađen, te mu je omogućio ostajanje u Milanu. Međutim, zbog obiteljskih se razloga vratio u Rijeku i do 1862. godine djelovao kao nastavnik u Filharmonijskom zavodu. Od 1862. do 1870. boravio u Beču, u kojemu se afirmirao ponajprije kao skladatelj mnogih opereta od kojih je već prva ("Mannschaft an Bord", 1863.), postigla veliki uspjeh kod publike. Na poziv I. Dežmana, F. Markovića, A. Šenoe, P. Preradovića i J. J. Strossmayera, 1870. godine došao u Zagreb, gdje je postao ravnatelj i dirigent prve stalne hrvatske opere te nastavnik i ravnatelj škole Glazbenog zavoda. Operu je vodio do njezina ukidanja (1889.), a školu do umirovljenja (1908.).
Četiri desetljeća bio je središnja ličnost zagrebačkog glazbenog života, organizator, dirigent i autor opsežnog opusa. Usporedo s organizacijsko-pedagoškom, te izvođačkom djelatnosti, Zajc je stalno skladao, pa je za vrijeme boravka u Zagrebu nastao veći dio njegova opusa koji broji 1200 djela. Po stilu je pripadao izričaju romantike, bio je sljedbenik talijanske operne tradicije, vješt instrumentator i melodičar. Zajčeva najbolja djela treba tražiti među njegovim opernim radovima: opera "Nikola Šubić Zrinjski" (1876., skladana na libreto H. Badalića, prema drami T. Körnera), te opere "Pan Twardovski" (1880.) i "Gospoje i husari" (1886.). Od velike su vrijednosti njegovi zborovi "Zrinsko-Frankopanska", "Slijepac Marko", "Večer na Savi", "Glasna jasna" i solo popjevke "Domovini i ljubavi", "Lastavicam", "Vir", ciklus "Mletačke elegije". Ostala su mu važnija djela "Fantasia polacca" op. 617 za klavir i orkestar, operete "Momci na brod" ("Mannschaft an Bord", 1863.), "Boajsijska vještica" ("Die Hexe von Boissy", 1886.), alegorija "Prvi grijeh", te oratorij "Oče naš" (1897.).

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Beč (Austrija)

Milano (Italija)

Zagreb (ZAGREB)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1832-1914 g.

Funkcije:
Skladatelj i dirigent.

VIAF osoba:
10654287

Naslov:
Smolčić, Nikola

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Nikola Smolčić (Karlovac, 03.02.1885. - Zagreb, 25.02.1969.), novinar. Pohađao gimnaziju u Rakovcu (predgrađe Karlovca), prekinuo školovanje i radio u tiskari D. Hauptfelda. Nakon što je obitelj 1898. preselila u Rijeku, završio naukovanje u tiskari Gustava Kraljete na Sušaku. Nakon osnivanja Riječke dioničke tiskare, zaposlio se kao slagar i "meter" Novog lista. Godine 1909. postao član redakcije tog lista. Bio je i dopisnik Novosti i Obzora. Godine 1916. preselio u Zagreb gdje je nastavio raditi novinarski posao u zagrebačkim listovima Obzor, Male novine, Novosti te Narodni list. U potonjem je listu radio do umirovljenja 1959. godine. Bio je aktivan član Novinarskog društva.

Mjesto (grad/općina):
Zagreb (ZAGREB)

Rijeka (RIJEKA)

Karlovac (KARLOVAC)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1885-1969 g.

Funkcije:
Novinar

Naslov:
Supilo, Frano

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Frano Supilo (Cavtat, 20.11.1870. - London, 25.09.1917.), političar i publicist.
U političkom životu nastupa kao urednik dubrovačke „Crvene Hrvatske“ (1890. - 1899.), u duhu pravaških koncepcija i bori se za sjedinjenje Dalmacije s Hrvatskom. U vodstvo Stranke prava izabran je 1895. Nakon raskola u stranci, istupa protiv Josipa Franka, a od 1900. djeluje u Rijeci kao povjerenik pravaša Dalmacije, nastojeći preko novina koje je uređivao (od 1907. „Riječki novi list“) utjecati na hrvatsku politiku, orijentirajući je prema političkoj suradnji Južnih Slavena i sporazumu s ostalim narodima Austro-Ugarske ugroženim od njemačkog nadiranja i germanizacije.
Uz Trumbića i Smodlaku jedan je od pokretača politike novog kursa i jedan od najzaslužnijih političara za donošenje Riječke rezolucije 1905., kao i za stvaranje Hrvatsko-srpske koalicije. Na izborima 1906., na kojima je pobijedila Koalicija, Supilo je bio izabran za zastupnika u Hrvatskom saboru i postao vodeća ličnost Koalicije.
Kada je ugarski parlament u proljeće 1907. izglasao Željezničku pragmatiku, kojom se mađarski jezik ozakonjuje kao službeni jezik na željeznicama u Hrvatskoj, Supilo predvodi hrvatsku opoziciju u ugarskom parlamentu u akcijama opstruiranja i vodi oštru kampanju protiv bana Raucha, te pokreće temeljna ustavna pitanja o položaju Hrvatske. Njegov radikalni stav dovodi ga u sukob s vodstvom Koalicije, koja je bila za opreznuju politiku kako ne bi izgubila mogućnost da se vrati na vlast.
U vrijeme Veleizdajničkog procesa (1909.), Supilo se zalaže za odlučnu podršku Hrvata Srbima. Njegov stav izaziva oštro reagiranje velikoaustrijskih krugova i oni na Friedjungovom procesu, koji je pokrenula Koalicija, nastoje Supila kompromitirati i politički onemogućiti. Iako su klevete iznesene protiv njega bile na procesu raskrinkane, Supilo je istupio iz Koalicije kako bi olakšao njen položaj. Koalicija je zatim pristala na kompromisno rješenje procesa, što je dovelo do pada bana Raucha, ali i do pakta Koalicije s novim banom Tomašićem. Supilo je osuđivao oportunističku politiku vodstva Koalicije, u kojoj je tada najutjecajniji bio Svetozar Pribićević. Prebjegavši nakon sarajevskog atentata u Italiju, pokreće s Trumbićem i Meštrovićem akciju za ujedinjenje Hrvata, Srba i Slovenaca iz Austro-Ugarske sa Srbijom i Crnom Gorom, te sudjeluje u pokretanju Jugoslavenskog odbora. Na svojim misijama u Bordeauxu, Londonu i Petrogradu 1914-15., ustaje protiv imperijalističkih težnji Italije na Jadranu i zalaže se za kompromisno rješenje jadranskog pitanja. Supilo je predlagao da se u budućoj jugoslavenskoj državi uvede federativno uređenje. Zbog svojih gledišta došao je u sukob s Pašićem, a i s većinom u Jugoslavenskom odboru. Istupivši iz odbora u lipnju 1916. u svom daljnjem radu nastojao je zainteresirati sile Sporazuma za položaj Hrvata i za cjelovito rješenje jugoslavenskog pitanja na temelju nacionalne ravnopravnosti.

Mjesto (grad/općina):
Petrograd

Rijeka (RIJEKA)

Zagreb (ZAGREB)

London

Cavtat

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:

1870-1917 g.

Funkcije:
Političar i publicist.

VIAF osoba:
44346380

Naslov:
Vranyczany-Dobrinović, obitelj

Vrsta osobe:
Obitelj

Povijest:
Dobrinovići se spominju početkom 13. stoljeća u Bosni, gdje su 1391. godine dobili plemstvo. U 15. st. prebjegli su pred Turcima u Dalmaciju i naselili se u Vranjicu pokraj Splita. Po tom je mjestu Manojlo Dobrinović od splitskoga gradskog vijeća 1454. godine dobio naslov patricija pod imenom Vranjican. Patricijat je potvrdio i mletački dužd. U 16. stoljeću, nakon pada Klisa, Vranjicani odlaze na otoke Hvar i Brač. Na Hvaru se nastanjuju u Starom Gradu te počinju nositi pridjevak Vragnizan.
Kada je nakon Požunskog mira 1805. godine, Hvar s ostalom Dalmacijom pripao Francuskoj, obitelj Vranjican je skupila oko dvije tisuće otočana i potjerala Francuze. No, Bečkim mirom 1809. godine Francuzi su se vratili, a braća Ambroz stariji i Ivan te njihov bratić Šime Vranjican i brojna rodbina, odlučili su se na odlazak. Bojali su se osvete Francuza, koji su im konfiscirali imovinu i osudili Šimina sina Juru na smrt. Ambroz stariji naselio se u Severinu na Kupi, Ivan stariji u Senju, Šime u Zagrebu, a nakon odlaska Francuza 1815. godine u Rijeci. Šimini sinovi Nikola i Ambroz mlađi otišli su u Karlovac, Matija i Ivan mlađi u Senj, a Jure u Rijeku.
Za zasluge učinjene na Hvaru, kralj Franjo II. dodijelio im je godišnju rentu od 1000 zlatnih kruna. Pod geslom Fratrum concordia, obogativši se trgovinom, Šimini sinovi osnovali su obiteljsku trgovačku zajednicu sa sjedištem u Karlovcu te podružnicama u Rijeci i Senju, a koja se bavila izvozom žita, drvne građe i bačvarskih dužica širom Sredozemnog i Crnog mora, atlantskih luka, Engleske i drugih zemalja.
Nakon ekonomskog jačanja obitelji uslijedilo je društveno i staleško napredovanje. Ambrozu st. i Ivanu st. potvrđeno je 1822. godine staro plemstvo, a njihovi potomci su 1827. godine dobili ugarsko-hrvatsko plemstvo. Šime i njegov sin Jure postali su riječki patriciji 1833. godine, a godine 1837. Šimi i petorici njegovih sinova podijeljeno je staro ugarsko-hrvatsko plemstvo, zapravo indigenat, dok se prezime Vranjican mađariziralo u Vranyczany. Ambroz ml. je 1846. godine u Beču zajedno sa svojom braćom dobio viteški stalež s prezimenom Dobrinović, čime je vraćeno staro obiteljsko ime. Godine 1862. petoro je braće Vranyczany-Dobrinović dobilo barunat. Ambroz mlađi (1801. - 1870.) istaknuo se kao vješt trgovac (1833. godine u Karlovcu je otvorio veletrgovinu žitom i drvima), a uživao je i veliki ugled među ilircima. Uz Ljudevita Gaja i Ivana Kukuljevića bio je član odbora koji je 1848. predložio Josipa Jelačića za bana. Njegov ugled i utjecaj u Beču imao je veliku važnost u kriznom razdoblju od 1843. do 1845. godine, kao i u razdoblju revolucije 1848. - 1849. Obnašao je i dužnost načelnika financijskog odjela Banske vlade (1848. - 1850.), te predsjednika Matice ilirske (1851. - 1858.). S biskupom Strossmayerom 1860. godine se u Državnom vijeću u Beču zauzimao za autonomiju Hrvatske i njezino ujedinjenje s Dalmacijom. Financijski je pomogao osnivanje Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti (danas Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti) i kazališta te drugih kulturnih i nacionalnih institucija.
Godine 1862. njemu i četvorici njegove braće podijeljen je nasljedni barunat s geslom Fratrum concordia. Obitelj Vranyczany-Dobrinović posjedovala je početkom 19. stoljeća imanja oko Karlovca i Severina na Kupi, a 1840. kupila je i posjed Rakitje u blizini Zagreba te osam godina kasnije i Kastav. U Zagrebu su članovi obitelji Vranyczany-Dobrinović izgradili nekoliko palača (danas zgradu Moderne galerije na Zrinjevcu izgradio je Ljudevit (Lujo) Vranyczany-Dobrinović). Ambroz ml. i njegova kći Klotilda, udana grofica Buratti, bili su vlasnici palače Dverce na Gornjem Gradu. Potkraj 19. stoljeća kupili su i najljepše zagorske dvorce. Janko je kupio Začretje (1887.), vlastelinstvo Sv. Križ, te kurije Šenjugovo i Puhakovec, njegov brat Ernest 1882. godine Mirkovec, a brat Viktor dvorac u Gornjoj Bedekovčini. Jankov i Ernestov bratić Lujo (graditelj palače na Zrinjevcu) kupio je dvorac Oroslavje gornje, a njegov brat Vladimir dvorac Laduč.
Braća Ambroza ml. začetnici su obiteljskih grana: Nikola (1804. - 1876.), Matija (1800. - 1870.) i Ivan (1806. - 1865.). Nikolini su potomci živjeli

u Zagrebu te su do Drugog svjetskog rata posjedovali dobra Oroslavje (od 1885.) i Laduč (od 1882.). Severinska je grana u muškoj lozi izumrla s Manojlom 1891. godine. Viktorov unuk Janko Vranyczany-Dobrinović (rođen 1920.) bio je od 1990. godine ministar za turizam u Vladi Republike Hrvatske, a od 1992. godine veleposlanik u Bruxellesu.

Mjesto (grad/općina):

Starigrad (o. Hvar)

Vranjic (Split)

Severin na Kupi

Senj

Rijeka (RIJEKA)

Karlovac (KARLOVAC)

Kastav (KASTAV)

Začretje

Sveti Križ Začretje

Puhakovec

Oroslavje (OROSLAVJE)

Laduč

Zagreb (ZAGREB)

Vrijeme djelovanja:

1201 g.

Naslov:
Riječka županija

Vrsta osobe:
Pravna osoba/Tijelo

Povijest:
Po donošenju carske odluke od 7. travnja 1850. godine, kojom se potvrđuju zahtjevi Hrvatskog sabora u svezi pripojenja Hrvatskoga primorja i Rijeke Kraljevini Hrvatskoj i Slavoniji, naredbom austrijskog Ministarstva unutarnjih poslova od 12. lipnja 1850. godine, osnovana je Riječka županija. Nastala je na području nekadašnje Severinske županije. Poslovanje županija nakon 1850. predstavlja prekid ranije autonomije županija i staleškog ustroja s velikim i malim skupštinama. U razdoblju 1851.-1860. županije su bile posrednici između viših vlasti (Banska vlada, Namjesništvo) i kotareva, koje su imale zadaću nadgledati. Skupštine su bile raspuštene. Obnova županijskog sustava 1861. temeljena je na Naputku za privremeno uređenje županija (i drugih oblasti), čime su obnovljena njihova samoupravna prava. Od te godine županije su podijeljene na okružja (distrikte), a ovi na kotareve. Pored upravne djelatnosti županija je imala i sudbenu nadležnost. Prekid rada Riječke županije koji je nastupio 1868. godine, trajao je do 1870. godine. Od 1870. skupština je birala županijski "upravljajući" odbor, koji je upravljao županijom između dvaju skupštinskih zasjedanja, a djelovala je u Ogulinu, sve do ukidanja 1886., kad je osnovana Modruško-riječka županija.

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Ogulin (OGULIN)

Pravni status osobe:
državna uprava

Vrijeme djelovanja:
1850-1886 g.

Ustroj osobe:
Godine 1850. Riječka županija bila je podijeljena u dva politička kotara, bakarski i delnički. Odlukom Ministarstva unutarnjih poslova iz 1854. godine podijeljena je na 8 upravnih i sudbenih kotareva: riječki gradski (unutarnji) i vanjski, bakarski gradski (unutarnji) i vanjski, te delnički, vrbovski, čabarski i crikvenički. Riječki i bakarski kotarevi izdvojeni su iz županije 1868. godine na temelju Ugarsko-hrvatske nagodbe i "Riječke krpice". Od 1851. do 1861. godine, u vrijeme kad nije bilo samouprave, poslovima su rukovodili veliki župan i upravni odbor. Naputkom iz 1861. godine, ustroj županije činili su veliki župan, dva podžupana i skupština. Od 1870. do 1874. skupština je birala upravljujući odbor (kasnije upravni odbor). Izvršni organ za obavljanje ovih poslova bio je u razdoblju od 1870. do 1874. županijski magistrat, kojega su u pravilu, činili podžupan, 1-2 podbilježnika, blagajnik, računovođa, 1 ili više liječnika (fizici), 1 ili više mjernika, arhivar, te po jedan sudac za svaki kotar.

Funkcije:
Poslovanje županija nakon 1850. predstavlja prekid ranije autonomije i staleškog ustroja s velikim i malim skupštinama. U razdoblju 1851-1860. županije su samo posrednici između viših vlasti i kotareva, koje imaju zadaću nadgledati. Obnova županijskog sustava 1861. temeljena je na Naputku za privremeno uređenje županija (i drugih oblasti), koji obnavlja njihova samoupravna prava. Od te godine županije su podijeljene na okružja (distrikte), a ovi na kotareve, koje je utvrdila sama županija. Pored upravne djelatnosti županija je imala i sudbenu nadležnost. Od 1870. županijska skupština birala je županijski "upravljajući" odbor, koji je upravljao županijom između dvaju skupštinskih zasjedanja. Od 1870. do 1874. godine oba tijela su imala pravo zaključivanja, ali u okviru ograničenog

djelokruga (nadzor nad kotarevima i općinama, posredovanje između općina ili kotareva, koji su imali značajnije ovlasti, i Zemaljske vlade, upravljanje imovinom, dodijeljenim joj zakladama, gradnja crkava, škola, javnih zgrada i sl.). U razdoblju 1875.-1886. Upravni značaj županija bio je još više smanjen. Županijsku upravu obavljale su podžupanije, na ovome području podžupanije Rijeka i Delnice, a njihove su skupštine imale šire ovlasti od županijskih (arondiranje općina, dozvole za otuđivanje općinske imovine, nabava nekretnina i pokretnina, uzimanje zajmova, odobravanje općinskih nameta i sl.). Županijskoj skupštini je preostala zadaća rješavanja sporova između više općina ili podžupanija. Podžupanija je bila prvostupanjski, a Zemaljska vlada drugostupanjski organ, sve do novog uređenja županija 1886. godine, kad je Riječka županija ukinuta.

Naslov:
Juvančić, obitelj

Vrsta osobe:
Obitelj

Mjesto (grad/općina):
Ljubljana

Rijeka (RIJEKA)

Pariz

Dubrovnik

Zagreb (ZAGREB)

Vrijeme djelovanja:
1873 g.

Naslov:
Pahor, Galiano

Vrsta osobe:
Osoba

Povijest:
Galliano Pahor (17.10.1955. - 05.01.2008.), hrvatski glumac. Školovao se u talijanskoj glumačkoj školi Istituto di studi per lo spettacolo u Rimu. Član ansambla HNK-a u Rijeci (od 1976. u Talijanskoj drami, od 1986. u Hrvatskoj drami). Odlikovao se osjećajem za komiku i dojmljivim glasom (bariton), koji mu je omogućio uspješne nastupe u glazbenim predstavama. U glazbenim predstavama bio je Šjor Bepo Pegula (I. Tijardović, Mala Floramye), Don Quijote (M. Cervantes, Čovjek iz Manche), Griša (M. Grgić – A. Kabiljo, Jalta, Jalta) i Fred Graham/Petruccio (C. Porter, Poljubi me, Kato). Nastupao i u Dramskom kazalištu "Gavella" kao Ugo Tudešak (M. Držić, Dundo Maroje), u Istarskom narodnom kazalištu u Puli kao Kreont (M. Gavran, Kreontova Antigona), u Komediji kao Poldo (V. Stulli, Katina Gvardijanka) i Zagrebačkom kazalištu mladih kao Maestro Protić (S. Šnajder, Kamov, smrtopis). Glumio na filmu kao Šef mafije (Rusko meso L. Nole, 1997.), Alipaša Travnički (Konjanik B. Ivande, 2004.) i TV serijama: Talijanski vojnik (I. Hetrich, Kapelski kresovi) i Flavio (Z. Sudar, Naši i vaši).

Mjesto (grad/općina):
Rijeka (RIJEKA)

Pravni status osobe:
fizička osoba

Vrijeme djelovanja:
1955-2008 g.

Funkcije:
Glumac.

VIAF osoba:
305538884